

Edini slovenski dnevnik v Zedinjenih
državah.
Velja za vse leto - \$3.00
Ima nad 7000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily in the
United States.
Issued every day except Sundays
and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 247. — ŠTEV. 247.

NEW YORK, SATURDAY, OCTOBER 21, 1911. — SOBOTA, 21. VINOTOKA, 1911.

VOLUME XIX. — LETNIK XIX.

Italijani so zasedli mesto Bengazi.

Pod zaščito vojnih ladij so Itali-
jani izkrcali 4000 mož in nasko-
čili mesto.

ODPOR TURKOV IN ARABCEV.

Napad na mesto je vodil podad-
miral Aubrey, ki je pred obstre-
ljevanjem poslal v mesto par-
lamentarja z belo zastavo.

London, 20. okt. — Italijansko
vojno brodovje pod poveljstvom
podadmirala Aubrey je večeraj
bombardiralo mesto Bengazi in iz-
krcalo 4000 mož, ki so po hudem
boju zasedli del mesta. Večina vo-
jakov je kampirala večeraj na o-
brežju.

Turki se niso hoteli postaviti v
bran.
Obstreljevanja mesta so se ude-
ležile vojne ladje Vittorio Ema-
nuele III., Roma, Napoli in Regi-
na Elena, križarke Amalfi in E-
truria in torpedovke.

Podadmiral Aubrey je poslal v
mesto častnika z belo zastavo in s
pozivom, da se mesto do seste ure
zjutraj uda, sicer je bode napa-
del.

Odgovor ni došel do določene
ure in podadmiral je dal povelje
za obstreljevanje mesta. Bombar-
diranje je trajalo od šestih do de-
vetih zjutraj, na kar so bili izkrc-
ani vojaki.

Prvi Italijani, ki so prišli na
obrežje, so bili sprejeti s krogla-
mi. Italijani so naskočili Turke in
jih pregnali po hudem boju. Zase-
dli so vojašnico v predkraju Si-
di Houssin in del mesta Bengazi.
Italijanski vojaki so se utaborili
na obrežju.

Arabei so pomagali Turkom
bratiti mesto.

Mesto Bengazi leži ob zalivu
Sidra, 429 milj daleč od mesta
Tripolisa in ima 15.000 prebival-
cev, med temi je kakih 1200 Ev-
ropejcev. Iz mesta pelje karavans-
ka pot v Egipt in v Vadal. Pla-
njava, na kateri leži, je zelo ro-
dovitna. Trgovina v mestu je pre-
cej razvita. Mesto je utrjeno.

VZNEMIRJENJE V MEHIKI.

Reyesovi pristaši.

Mexico, City, 20. okt. Revolta
Reyesovih pristašev v Tabasco in
na polotoku Yucatan, je provzro-
čila v Mehiki vznemirjenje. Vlada
je koncentrirala v Meridi, glav-
nem mestu Yucatana vojne čete,
ki so pripravljene vsaki čas na
odhod v ogrožene kraje. Posebno
je razburila ljudstvo vest, da je
priplula blizu obrežja misteriozna
ladja in odločila na kopno orožje.
Križarka "Progreso" je v Vera
Cruz pripravljena za prevoz vo-
jakov v Tabasco.

Zaplatovi vstati strahujejo de-
želo. Blagajniku Rafael Paper
Mill Co. v Ozumbi so poslali po-
ziv, da jim pošlje 3000 pesos, si-
cer bodo kraj napadli in zažgali
tovarne.

Pri volitvi za predsednika je
dobil Pino Suarez 8238 glasov, de-
la Barra 4956 in dr. Vasques Go-
mez 2606.

Kazensko postopanje proti tovarnarjem.

Ženska organizacija v New Yor-
ku je vrlo napredovala. Orga-
nizacija šteje 53,184 članic.

SOCIALISTIČNI SHOD.

Dobrodelne družbe v New Yorku
pravijo, da so zakoni v varstvo
mladinskih delavcev pomanj-
kljivi.

Mestna komisija, ki preiskuje
varnostne razmere v newyorških
tovarnah, bode storila korake, da
bodo tovarnarji, ki niso ničesar
storili v varstvo svojih delavcev
za slučaj požara, kaznovani. Kom-
isija je pregledala 433 tovarn
in natančno dognala, katere to-
varne so ognjevarne. Predsednik
komisije je izjavil, da bode kom-
ite si izposloval pravico, da
sodniško zasleduje 60 tovarnar-
jev, ker so njih poslopja v vsa-
kem oziru nevarna za delavce.

Shod socialistov v Carnegie Hall v New Yorku.

Danes zvečer pridejo socialisti
v Carnegie Hall na zapadni 57.
cesti velik shod, na katerem bode
govoril socialistični voditelj En-
gene Debbs, ki je že trikrat kan-
didiral za predsednika Združenih
držav. Dasi je za vstop določena
vstopnina 25c do \$1, je velika
dvorana že razprodana.

Ženske organizacije.

Women's Trade Union League
v Greater New Yorku je v zad-
njem poslovnem letu zelo napre-
dovala. Organizacija ima 53,184
članic. Ustanovil se je poseben
sklad za strajkajoče delavke z
glavnico \$10.000. Predsednica li-
ge je Miss Mary E. Dreier, tajni-
ca pa Miss Helen Marot.

Mladinski delavci in dobrodelne družbe.

Dobrodelne družbe so se na
konvenciji v Jamestown, N. Y.,
bavile z razmerami v tovarnah,
v katerih so uposleni tudi mla-
dinski delavci. Govorniki so na-
glašali, da so obstoječi zakoni v
varstvo mladinskih delavcev po-
manjkljivi. V tovarnah za pre-
serve delajo 10letni otroci ponoči
in podnevu. Tovarnarji se ne bri-
gajo za zakone.

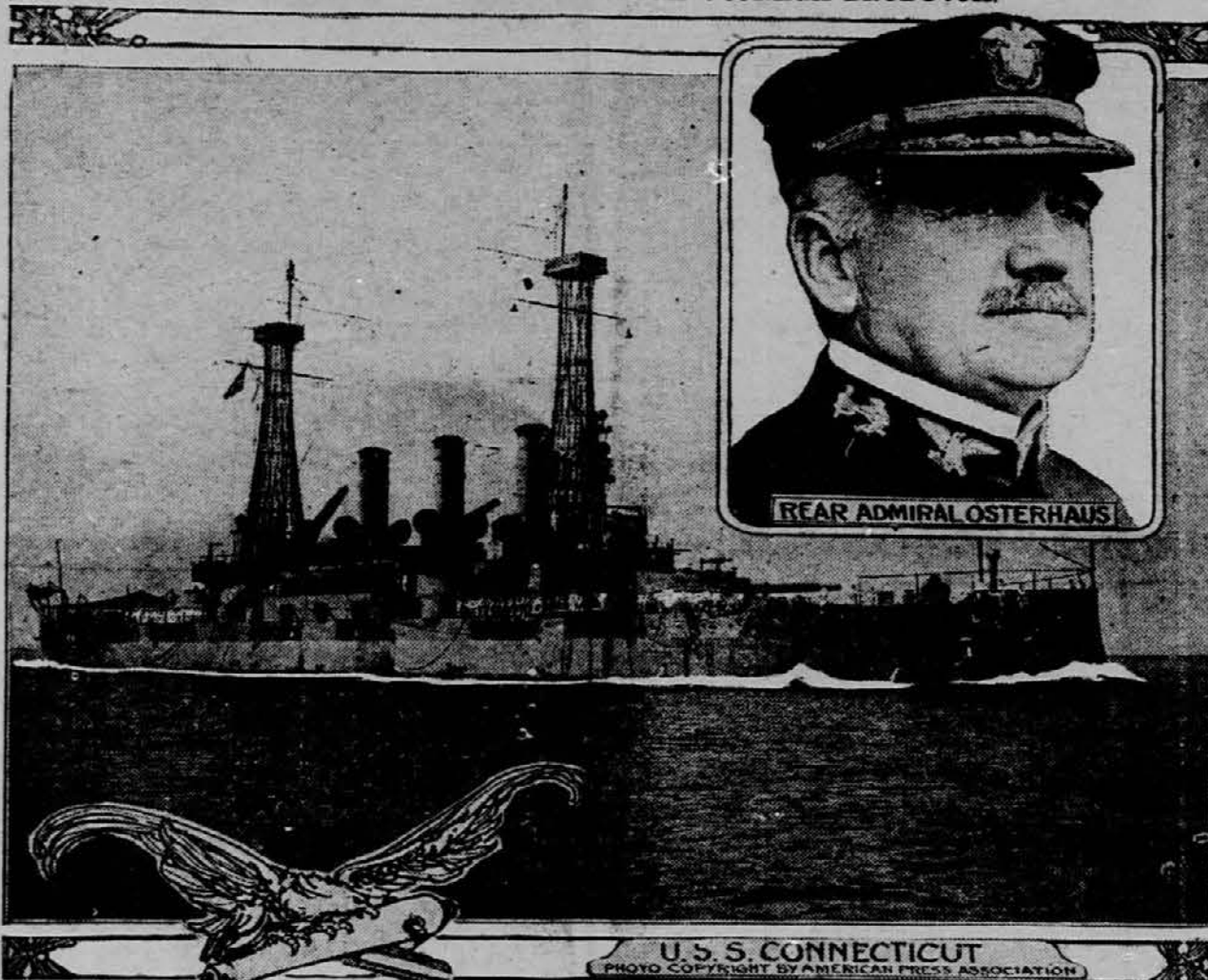
Slovenske vesti.

Pravni odbor K. S. K. J.

Uradno glasilo K. S. K. Jedno-
te "Amerikanski Slovenec" je
priobčil v štev. 13 novoizvoljene
glavne uradnike. Dotično poročilo
lo ni točno. Uradniki poročnega
in prizivnega odbora so jedni in
isti. V pravni odbor so bili izvo-
ljeni trije uradniki, ki pa jih je
Jednotino glasilo proglasilo za
prizivne odbornike.

Pravni odbor bode skrbel za
pravilno sestavo pravil in za na-
bavo vseh Jednotinih tiskovin.

KONCENTRACIJA AMERIKANSKEGA VOJNEGA BRODOVJA.

Dne 31. oktobra in 1. novembra t. l. bode na Hudsonu na-sproti mestu New Yorku kon-
centracija amerikanskega atlantskega vojnega brodovja pod poveljstvom podadmirala Hugona Oster-
hausa. Njegova zastavna ladja je U. S. S. "Connecticut". Vsega skupaj bode zbranih pred New
Yorkom 68 vojnih ladij.

Portugalski rojalisti zasedli mejno mesto.

Republikanske vladne čete so iz-
gubile v boju z rojalisti 17
mož.

OBSOJEN ŠPION.

Japonske tvrdke so zalagale Ki-
tajske z municijo. Vlada je se-
daj prepovedala izvoz streljiva
na Kitajsko.

Vigo, Španija, 20. okt. Došla
poročila pravijo, da so portugalski
rojalisti si priborili mejno
mesto Monte Legro. V boju, ki
je nastal za mesto, so bile repub-
likanske vladne čete poražene in
so izgubile 17 mož.

Zaradi špionaže obsojen.

Lipsko, 20. okt. Zlatar Kroher
je bil pred državnim sodiščem
krivim spoznan, da je hotel pro-
dati načrte trdnjave Metz fran-
coskim vojaškim oblastim in so-
dišče ga je obsodilo v šestletno
ječo.

Nemški cesar — boter amerikan- skemu otroku.

Berolin, 20. okt. Operni pevec
McChennan, ki je Amerikanec,
se je obrnil do nemškega cesarja
Wiljema, da bi bil boter njegovi
hčerki. Cesar je v to privolil in
deklica bo dobila pri krstu ime
Wiljamina.

Japonsko streljivo za Kitajsko.

Tokio, 20. okt. Japonska vlada
je prepovedala dvema tvrdkama
izvažati streljivo na Kitajsko,
ker hoče varovati nevtralityto.

BULGARIJA IN TURČIJA.

Boji ob meji.

London, 21. okt. List "Chroni-
cle" je dobil poročilo iz Soluna,
da so se na bolgarsko-turški meji
spopadli Turki in Bolgari. Boj je
trajal več ur in izgube na obeh
straneh so bile velike.
Situacija na Balkanu postaja
vedno bolj kritična. Bolgarija je
mobilizirala svojo armado in zbra-
la v Pavlanki, Kušani in Devljenu
vojne čete. Tudi Turčija je posla-
la svojo vojsko na mejo. Konflikt
je neizogiben.

Naselniška komisija predlaga reforme.

Člane inkvizicije naj bi imenoval
trgovski tajnik in obravnave
naj bi bile javne.

PREOSNOVA VREDNOTE.

Banke ne bodo več izdajale ban-
kovev. Vlada bo morala vso
svojo gotovino deponirati pri
National Reserve Association.

Naselniška komisija, ki jo je
bil imenoval kongres, je končala
dela in izdala poročilo, v katerem
predlaga razne reforme naselni-
štva. Komisija je mnenja, da bi
moral biti Board of Special In-
quiry neodvisen od naselniškega
komisarja in da bi se moralo se-
danje tajno postopanje pri zasli-
šanju izselnikov odpraviti. Kom-
isija predlaga, da se vsi izselniki
zavrnejo, ki nimajo namena ostati
v deželi in postati amerikanski
državljeni.

Aldrichovi načrti za reforme vrednote.

Bivši senator Aldrich, načelnik
narodne novne komisije, je ob-
javil svoje načrte glede reforme
vrednote. Aldrich predlaga zve-
zo nacionalnih bank in trustnih
kompanij, ki reprezentirajo
glavnico 1500 milijonov dolarjev.
Člani te zveze tvorijo National
Reserve Association z glavnico
\$300,000,000, ali z 20 odstotki
vsega kapitala. Asociacija mora
imeti 50 odstotkov rezerve za vse
obveznosti, ki na pokaz zapadejo
v plačilo. Banke, ki hočejo pri-
stopiti k asociaciji, morajo imeti
najmanj \$25,000 glavnice in mo-
rajo za eno petino kapitala vzeti
delnice asociacije. Te delnice ni-
so prenosljive in jih mora banka
vrniti pri eventualni likvidaciji.
Asociacija bode imela krajevne
zveze in podružnice, ki ne plača-
jo drugega davka, kakor zemlji-
škega. Člani lokalnih zvez more-
jo pri podružnicah National Re-
serve Association v svojem okra-
ju zahtevati jamstva za eskomp-
tivne menice. Depoziti se ne bodo
obrestovali. Asociacija bode iz-
dajala papirnat denar in državne
banke, ki so ga dozdaj izdajale,
bodo odškodovane.

Vlada bode vso svojo gotovino
deponirala pri National Reserve
Association.

Pastor aretovan. Obdolžen umora.

V bostonskem predmestju Brook-
line so aretovali pastora Cla-
rence V. T. Richeson, ki je na
sumu, da je umoril svojo prej-
šnjo nevesto Miss Avis Len-
nell.

STRUP NAMESTO ZDRAVILA.

Aretovani pastor je bil zdaj za-
ročen z bogato Miss Violet Ed-
monds in bi se bil moral dne
31. oktobra poročiti z njo.

Boston, Mass., 20. okt. V pred-
kraju Brookline je bil danes zju-
traj aretovan Rev. Clarence V.
T. Richeson, pastor baptistovske
cerkve v Cambridge. Mladi du-
hovnik je obdolžen, da je zastru-
pil svojo prejšnjo nevesto Miss
Avis Lennell, dijakinjo na kon-
servatoriju. Dal je bil deklici ste-
klenico zdravil, v kateri je bil
strup cýankali.
Aretacija se je izvršila v hiši
bogataša Mosesa G. Edmondsa.
Pastor je bil zdaj zaročen z Ed-
mondsovo hčerko Miss Violet Ed-
monds in se je hotel iznebiti svo-
je prve zaročenke. Policija je do-
gnala, da je Rev. Richeson dne
10. oktobra kupil strup cýankali
v neki lekarni na Newton Centre.

Važna razsodba za podporna društva.

Podkancler Walker v Trenton-
u, N. J., je izdal važno razsod-
bo za društva. Neko društvo je
bilo zvišalo prispevke. Član, ki
ni bil s tem zadovoljen, je tožil.
Sodnik je razsodil, da se morajo
obstoječe pogodbe držati in da
tudi dokazana potreba za zviša-
nje prispevkov ni pravoveljavni
ugovor zoper sklenjeno pogodbo.

Cena vožnja.

Novi krasni parnik francoske
proge
"ROCHAMBEAU"
odpluje v soboto dne 28. oktobra.
Cene:
do Havre samo... \$30.00.
"Ljubljane ... 40.00.
"Reke 40.15.
"Zagreb 40.35.
Vožnje listke prodaja in vsa
potrebna pojasnila daje tvrdka:
FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City.

Zmaga upornikov pri Hankowu.

Kitajske vladne čete so se umak-
nile izpred Hankowa in kitaj-
sko vojno brodovje je odplulo.

DVADNEVNA BITKA.

Revolucionarji so v varstvo ino-
zemcev proglasili preki sod.

Hankow, 20. okt. — Revolucio-
narci so izvajali veliko zmago.
Kitajske vladne vojne čete so se
po dvadnevem boju morale u-
makniti 10 milj od Hankowa in
lojalno vojno brodovje je odplulo
po reki Yangtse več milj navzdol.
V mestu vlada mir.

Shanghai, 20. okt. Vest o zmagi
revolucionarnih čet nad vladnimi
se od vseh strani potrjuje. Insur-
genti se vedejo vzgledno. V var-
stvo inozemcev so proglasili preki
sod. V mestu vlada veliko veselje
nad zmago upornikov.

Nepokorščina med vojaki.

Peking, 20. okt. Nemško posla-
ništvo je zanikalo vest, da so se
nemški vojaki udeležili pouličnih
bojev v Hankowu. Iz Siaocona je
došlo poročilo, da so uporniki za-
sedli mesto. Iz Hankowa poročajo,
da so se vojaki branili izstopiti
iz vlaka in iti v boj, in da neka-
tere vojne ladje niso hotele stre-
ljati na upornike. Ena vojna la-
dja se je pridružila upornikom.
Vojaki v Yun-Man groze, da pre-
stopijo k upornikom, ako jim vla-
da ne izplača njih pristojbine.

Upanje za zmago cesarskih čet.

List "North China Daily News"
pravi, da bodo končno zmagale
cesarske čete in da se bode vlada
krvavo maščevala nad uporniki.
List opominja na prejšnje upore,
ki so vsi končali s porazom upor-
nikov in po zmagi je vlada dala
pomoriti vse upornike, njih rod-
bine in njih pristaše. Kri je tekla
potokoma. To se bo tudi zdaj zo-
dilo. Velevlasti ne bodo posredo-
vale, ker vsaka zasleduje svoj po-
soben interes.

GROZNA EKSPLOZIJA V NEW YORKU.

Deset ranjenih.

V poslopju Greenwich Cold Sto-
rage Co. na 402 Greenwich St., v
New Yorku je danes ponoči eks-
plodirala velika posoda za amo-
niak. Eksplozija je bila tako sil-
na, da so jo čutili več blokov na-
okrog. Hodnik pred poslopjem je
vrlo na strelo sosedne hiše. De-
set oseb je bilo težko ranjenih.
Stiri bodo najbrže na poškodbah
umrli. Mašinista John Cavanaugh
in T. P. Mulligan sta bila areto-
vana, ker sta po svoji malomarno-
sti provzročila eksplozijo.

Konjska železnica v New Yorku.

Dry Dock, East Broadway &
Battery Railway Co. so prosile
komisijo za javni promet v New
Yorku, da jim dovoli vpeljati na
njih progah električne vozove. —
Komisar I. Sergeant Cram je pro-
šnjo podpiral in tako je upanje,
da bodo izginile konjske železnice
iz New Yorka.

Blaznikova velika PRATIKA

za leto 1912

je dobiti iztis po 10c., 100 izti-
sov \$5.00, 50 iztisov \$2.75.

Upravištvo "Glas Naroda",

82 Cortlandt St., New York City.
ali pa:
6104 St. Clair Ave. N. E.,
Cleveland, O.

Avstro-Ogrska svari Italijo

Avstro-ogrsko vlada je vnovič
opominjala Italijo, da opusti
demonstracije v Adriji.

SKRBI ZARADI BALKANA.

Na Češkem je pogorel grad Ko-
lodej, v katerem je bilo mnogo
dragocenih umetnin.

Dunaj, 20. okt. Iz zanesljivega
vira se poroča, da je avstro-ogr-
sko zunanje ministrstvo vnovič
svarilo Italijo pred demonstraci-
jami na obali Adrijskega morja
v slučaju, da bode raztegnila
operacije tudi na Egejsko morje.
Iz Budimpešte poročajo, da
ima vlada velike skrbi zaradi
Balkana, ako bode italijansko-
turška vojna dalje časa trajala.

Star grad pogorel.

Na Češkem je pogorel star
grad Kolodej, v katerem je bilo
mnoho dragocenih, zdaj nenado-
mestljivih umetnin.

Moč agrarcev v državnem zboru.
"Die deutsche soziale Rund-
schau" je preračunila, da je v
avstrijskem parlamentu v nem-
škem Nationalverbandu 39 agrar-
cev, v krščansko-socialni stranki
68, v vsenemški skupini 2, med
Čehi 45, med Jugoslovani 34,
med Poljaki 48, med Malorusi
29, med Italijani 20, med Rumu-
ni 5. Skupaj 280 agrarcev proti
skupnemu številu 516 poslancev.

Nesreča v rudniku. Delavci utonili.

V železnem rudniku pri Hibernia
v državi New Jersey se je pri-
petila grozna nesreča pri vrta-
nju novega rova.

VODA JE VDIRILA V ROV.

Trinajst delavcev je utonilo. Vsi
ponesrečenci so inozemci.

V železnem rudniku pri Hiber-
nia, blizu Rockaway, N. J., je
večeraj zjutraj utonilo trinajst
delavcev, ki so pod vodstvom de-
lovodje vrtni nov rov. Pri vrta-
nju so zadeli na star rov, ki je
bil napolnjen z vodo. Skozi na-
stalo odprtino se je vtila voda v
rov, kjer so bili delavci, s tako
silo, da se niso mogli več rešiti.
Nesreča se je pripetila v no-
vem Landon rovu, ki teče para-
lelno s starim rovom. Ob nesreči
je bilo v novem rovu 60 delavcev.
Med njimi je nastala grozna pa-
nika. Vse je drlo proti izhodu.
Nastal je boj za življenje in
smrt. Mnogo jih je prišlo srečno
na površje, ali 13 jih je ostalo v
rovu in so utonili. Delavci, ki so
se rešili, so bili tako razburjeni,
da dolgo časa niso mogli izvede-
ti od njih, kaj se je zgodilo v ro-
vu. Vsi ponesrečenci so ino-
zemci.

Za dolge zimске večere

naročite se na

"GLAS NARODA"

edini slovenski dnevnik v Zdra-
ženih državah.

List velja za pol leta, torej
ravno za zimo, \$1.50; naročite ga
lahko tudi za 4 mesece, velja \$1,
ali za 3 mesece samo 75 centov.
Vsakdo najde v "Glasu Naro-
da, kaj zanimivega in mu bode
sleherni dan krajšal dolge zim-
ske večere.

Naročiti je pri upravištvu
"GLAS NARODA",
82 Cortlandt St., New York City.

Krasni novi in brzi parnik
MARTHA WASHINGTON
(Avstro-American proge)
odpluje v soboto dne 28. oktobra
vožnja do Trsta samo 14 dni.
do Trsta ali Reke - - \$38.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - \$38.60
do Zagreba - - \$39.20
Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja
samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelek posebno
drugačnim priporočamo.
Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Razporeza.

Spisal Pavel Bourget.

(Nadaljevanje.)

Lucien se zatemni obraz, ko alisi to hvalo, v kateri je obenem spoznal proti njegovi prijateljici naperjeno obsodbo, ki ga je že pred dvema dnevoma tako silno užalila. Toda sedaj se čuti dovolj krepkega, da se premaga. On namreč hoče očma prisiliti, da bo moral po svojih lastnih načelih dati Berthe zadostneje. Treba je bilo torej načelnega razgovora. Zadnje besede očmova so dale Lucienu za to povod; vsled tega jih on hitro pograbi:

"Kar sem, moram se tebi zahvaliti, to je resnica," odgovori Lucien, "svoje prepričanje imam od tebe: eno absolutno vero v vest in v pravičnost. Iz vesti izvira pravičnost, ker pravičnost nam narekuje, da imamo prav religiozno spoštovanje do individualne vesti. Pogoj za vest in pravičnost pa je, da se klanjamo, da obožavamo vsako resnico. To so nazori, ki sem jih gledal v tvojem življenju. To so tudi moji nazori in jaz upam, da jim ostane zvest do konca... Ti nazori so me podpirali, ko sva se zadnjič ločila po onem prizoru, ki sva ga se omenila. Prejšnjih tih nazorov, vsprejetih od tebe, videl sem jasno pred seboj dve stvari: Prvič, da se mi ti nisi mogel lagati in da nisi mogel kar lahko miselno tožiti kakega nedolžnega, zlasti se ženske ne; drugič, da je bila moja dolžnost takoj o tem obvestiti Mlle Planat. Ona je bila obtožena in ima zato pravico, da se zagovarja. Zato sem ji iz Grand Comptoirja takoj napotil do nje."

"Morda bi bil prav za preiskavo vse pripraviti in pri drugih poizvedovati", opominj Daras, "toda jaz ne bom grajal človeka, ako ni zadel ravno najprimernejšega sredstva. Celo jaz, ki ne poznam Mlle Planat, sem za hip mislil ravno to storiti, kar si ti storil..."

Tudi očma je ton, v katerem je pastork govoril, zelo osupnil in čutil je že, da se pojavi nov dogodek v tej spletki, za katero je on videl le dvojni konec. Lucien morda ostane pri svojih ljubljenih, tedaj bodo njegovo lahko vernost gotovo prepračili jasni dokazi, ki jih je dobil pri ministrstvu za notranje posle, ali pa prizna obupen sicer, toda neizprosno, da je vse res, tedaj pa gresta nju pota narazen. Zato je s strahom poslušal mladeniča, svojega gojenca, ko je vedno živahnije nadaljeval:

"Povedal sem Mlle Planat, kar si mi ti pravil, in sicer ves in prav tako, kakor si mi ti omenil. Bil si prav poučen. Mlle Planat je pred petimi leti res živela nekak mesecev z M. Mejanom. Imela je dete, katero sedaj na svoje stroške vzgaja v Moretu. Tega mi je ni bilo treba izpraševati, sama me je prehitela in mi precej po prvih besedah izjavila, da je to res ter mi podala vse podrobnosti te svoje žalostne zgodovine... Ona bi bila to lahko tajila, in jaz bi ji bil verjel. Toda niti trenotek ni imela te misli..."

"Težko bi ji bilo utajiti tako jasne poizvedbe", odgovori Daras. "No, ti si ji hvaležen za to njeno odkritost in prav imas. — Pravično je, da vsakemu človeku zaupamo in si razlagamo njegova dejanja v najugodnejšem smislu. Toda opominj mi vendar le, da je prišla s to svojo odkritostjo nekoliko pozno. Morala bi bila pač že preje govoriti..."

"Zakaj?" vpraša Lucien.

Očm se je sicer kazal mirnega, vendar pa je tudi on začutil ost.

"Torej zakaj?" ponovi Lucien vprašanje. "Iz kakega razloga? Predvečeraj si mi očital med razgovorom, da je ona moja ljubinka in da je tebi to dobro znano. Odgovoril sem ti, da je to obrekovanje in da se mi ne zdi vredno o tem dalje razpravljati. Danes sem popolno hladnokrvjen; in zagotovo ti s svojo častjo: večeraj je bilo prvič, da sem jaz z Mlle Planat govoril drugače, kakor se dijaki med seboj navadno razgovarjajo. Deset mesecev sva se videla skoro vsaki dan, po večkrat na dan, in nikdar ji nisem omenil, da jo imam rad. Precej pričetkom je me opozorila, da me neče nič več poznati, ako bi spregovoril kaj takega, kar ni v navadi med dobriimi, odkritimi tovaršji. To dogovorjeno pogodbo sva držala oba. Zato ji kot mojemu tovaršu ni bi treba pripove-

dovati kakih ženskih skrivnosti, za katere se tovarši ne brigajo. Njeno razmerje z menoj je bilo v vsakem pogledu neoporekljivo. To je treba pibiti. Ako moramo po tvojem mnenju vsakega do brohotno soditi, dokler se ne prepričamo o nasprotnem, tedaj moram tembolj ceniti vrline pri o čm, ki jih je dejansko pokazal. Ali je to pravično, da, ali ne? Odgovori mi!"

"To je samo ob sebi umevno," reče Daras. Bil je razumen, odkrit in naraven, zato mu je mizelo vsako zavijanje. Ni prav vedel, kaj Lucien namerava. Vendar se mu je zdelo, da ne gre kar naravnost, da se izogiblje, zato reče precej razburjen: "Kaj pravzaprav hočeš s tem?"

"Kaj da hočem?" reče Lucien. "To-le: Da sem se opravičeno ustavil, ker si podtikal Mlle Planat stvari, o katerih sem vedel, da so popolno nasprotno njenemu značaju. Kaj takega tudi ni storila... Dovolj, da pojasnim", reče Lucien trdo, ko je poskusil očm nekaj ugovarjati. — "Ti si izrazil ravnokar zelo važno misel, rekoč, da treba zaupati vsakemu človeku. Tako mora biti. Toda, kako malo jih je v resnici, ki tako delajo. Ako se ženska uda možu izven zakona, tedaj takoj pravi: priležnica mu je, ter jo obsodijo in zaničujejo. — Ali pa priznaš, da je pri tem razloček, ali je to storila zaradi denarja, ali iz ljubezni, in če iz ljubezni, ali je ta ljubezen samo čustvena, ali plemenita, vzvišena, navdušena?... Da, kaj ne!..."

Ali priznaš, da so razen te vrste zveze mogoči vendar le še kak drugi nagibi in ne le denar, čutstvenost ali celo strast? Revolucionarji so vzgajali kako dekle, ter mu dokazovali, da so sedaj veljavne družabne pogodbe vir vsega gorja in vseh hudodelstev. Prepričala so jo, da je med temi pogodbami najslabša zakon. Za tako je torej prosta zveza prava oblika zakonskega življenja; taka zveza osvobodi moža in ženo, ne moralnosti, ampak laži. To veruje dekle globoko in docela... Sreča se z zlobnežem, ki jo slepi, da se njegovi nazori popolno strinjajo z njenimi. Pridobi si njeno ljubezen, ponudi ji, naj združita svojo usodo, ter si ustanovita rodbino, kakor jo sama umevata, ne da bi se ozirala na pogodbe, katere pravi, da tudi on obsoja. Zlobnež pa prelomi besedo in pozneje žensko zapusti, slepar, pohotnež! Ona o tem ničesar ne ve in ni prirediti. Ali misliš, da je ona vzela ljubimca? Ne. Ona se je omožila izven postave zoper postavu. Toda ta zveza je pa vendar le prav veljaven zakon. — S tem sem ti povedal zgodovino o Mlle Planat... Ne ugovarjaj mi, da to vem samo od nje. Poznam glasove, ki ne varajo. S kakilo silo se je ustavljala obdolžitvi, s kako bolestjo, to sem sam videl! Ne, ona me ni nalagala. Nikar pa ne misli, da sem brez uma. Prišel sem zarotit te, da priznaš krivico, katero si storil nevede, sodeč to žensko, kakor si jo sodil, da to priznaš in popraviš..."

"Če bi bilo s priznanjem vse poravnano, tedaj rad to storim", odgovori Daras. "Ti si govoril z Mlle Planat, ti si jo poslušal. Ti mi zatruješ, da je žrtva napačnih idej in da njena zmota ni, ma nič nezgodnega na sebi. To vse ti razločujem; toda tega ti pa ne morem prirediti, da v isto vrsto staviš prosto zvezo in zakon." "In kaj bi bila razlika?" vpraša Lucien.

"Ali si poslušen postavi, ali ji nisi poslušen, za to se gre", reče očm.

S strahom jasno spozna Daras načrt, zanj nesmiseln, ki ga je zasnoval Lucien. Ko vse to natančno spregleda, precej preneha prijenjaviti, kakor je začel na sproti mladeniču, da bi se izognil prepiru. Zopet mu vzrasejo v duhu vsi utemeljeni pomisleki, ki jih je dobil prve dni proti Berthe Planat. Ta ženska je bila še veliko bolj nevarna, kakor si je on predstavljal. Vendar ni maral govoriti o njej, ker je vedel, da takoj najde pred seboj zanozelega ljubimca kakor zadnjič. Pripravil se je pa, da se pokaže popolno hladnega glave načela, katero je sicer branil z vsemi silami. Bil je izmed onih, ki so živeli v napačni veri, da hočejo vse starodavne kreposti združiti s sistemom idej docela tem krepostim nasprotnim. V politiki so ti možje delali za red in za veliko domovino, v morali so sanjali in šene sanjali o stoicizmu in poštenosti, obenem so pa zagovarjali nazore, ki vodijo naravnost v anarhijo. Tako je bilo mogoče, da se je Al-

bert Daras oženil z razporečen, ko, dasi je bil iz prepričanja zagovornik družine; da je izpovedal in tudi pastorka vzgajal v veri, kakor si jo človek sam razlaga, a je bil skrajno občutljiv za ono buržoasko dostojanstvo, ki je bilo vrojeno vsem Francozom njegove vrste. Čutil pa je to nasprotje večkrat v tajnih tragedijah svojega zasebnega življenja, pa tudi v razburljivih dramah javnosti. Besedo "postava" je povdaril, da bi ugovarjal sklepanju pastorka, pri tem pa je pozabil, da so on in njegovi brez ožirni somišljeniki besedi "postava" odvzeli vsak pomen. Njegov uporni učeneec mu je zato tako reče povetil, da je imel dovolj.

"Nobene postave nam ni treba spoštovati, ako ne spoznamo, da je opravičena", odgovori Lucien, "kaj bi bilo sicer z individualno vestjo?"

"Ona se klanja interesom države", odvrne Daras.

"Kaj pa, če vest vidi to korist v postavi, ki nasprotuje obstojici postavi?" nadaljuje Lucien. "To je bilo pri Mlle Planat, in jaz vstrajam, trdeč, da je svobodna zveza, kakor jo je ona umešla in ji služila, ravno takega spoštovanja vredna, kakor najbolj spoštovani zakon."

"Jaz pa ti dokazem ravno nasprotno, in sicer z eno besedo", odgovori očm, pogleda mladeniča v oči, hoteč se prepričati, je li pravo zadel. "Dokaz moj je ta, da ti še dosedaj nisi meni upal reči: 'Jaz se z njo poročim'..."

"Da, jaz se poročim z njo", reče Lucien, "in prišel sem prosit svoje matere dovoljenja; toda jaz vem, da mi mati ne da tega dovoljenja, dokler je o Mlle Planat tako poučena, kakor je sedaj; zato te prosim v ime načel, ki jih priznavaš, delaj, da se ona oprosti teh obrekovanj, katere si ji ti sicer nehoče vcepil v njeno dušo. Vidiš torej, da imam pogum; to da to ni nič posebnega ta pogum, ako človek brani resnico in pravico."

"Kaj?" zavpije očm. "Tako vendar ti ne govoriš... To ni mogoče... Da bi vzel to žensko, ti, ti... Ona ti je popolno zmedla glavo... Ti ne veš več, kaj si, kaj smo mi... Poročiti jo hočeš? Ti... Povej, čemu to? Vsaj si mi ravnokar izjavil, da si pristal na svobodne zveze..."

"Tega nisem rekel", odgovori mladenič, in njegov glas je bil tembolj zasekan in rezen, čimbolj oblastveno in razburjeno je govoril očm. "Jaz sem le rekel, da formalnosti, ki so v navadi pri civilnem zakonu, ničesar glede veljavnosti ne dodajo svobodni zvezi, pa da ji tudi ničesar ne odzamejo. Gre se le za to, ako se človeku vredno zdi, da se ukloni tem formalnostim. V tem slučaju glede Mlle Planat je to po mojem mnenju primerno, posebno zato, ker jih je mnogo, ki tako mislijo, kakor ti, in ker hočem imeti tudi pred postavu pravico, da jo branim..."

"Ali na to pa ne misliš, da ima mati moralno pravico, da se brani take sinahe, tvoja sestra, da se brani take neveste... In pa otrok? Tega otroka nam vendar ne obesi na vrat!"

"Tudi mene je imela moja mati, ko si se ti poročil z njo, in vendar si se ji ponudil, da z njo skupno pričneš novo življenje! Jaz torej ničesar drugega ne prosim, kakor da mi dovolita to, kar sta si sama tudi dovolila."

"Kar sva si midva dovolila... Tvoja mati?... Ti primerjaš svojo mater z..." In Daras se vzdigne proti pastorku in roka se mu stisne v pest.

Lucien pa popolno miren, križema roke, ponovi:

"Da, jaz jo primerjam z materjo, in to je upravičeno, kako jaz cenim Mlle Planat, svojo zaročenko..."

"Ne bom te udaril", reče očm, in se prime za čelo, kakor da bi hotel odgnati hudo skušnjavo, da bi ga udaril. "Ne, tega ne storim, in sicer z ozirom na mater, katero si sedaj tako grozno užalil. Toda ona je moja žena in vidiš hočem, ali tudi neej v obraz zalušiš to infamnost..."

Očm odpre vrata, ki so ločile sobi, prime Luciena za roko in ga pelje v mali salon. To je storil tako hitro in tako odločno, da se Lucien ni mogel braniti. Po svojem razgovoru sta bila oba tako razburjena, da kakor okamenela in nima obstaneta pred ženo, ki je, skrivajoč svoj obraz z rokami, klečala in molila. Daras ves prebledi. Dolgo časa je že čutil iz nekaterih njenih besedi, iz njene ožirnosti, sploh iz stvari, ki se no dajo lahko povedati, da se nekaj godi v njeni duši — in sedaj ima

pred seboj jasen dokaz. Medtem pa Gabrielle skoči pokoneu k očetu in sinu, ki ga je oče še vedno držal za roko.

"Albert!... Lucien!... Prijatelji!" reče možu, ga prime za roko, hoteč oprustiti sinovo roko iz njegove. "Pusti ga!... In ti, Lucien, kaj si mu zopet rekli?... Kaj sta imela med seboj?... To je grozno za-me!" Položila je svoje roke na prsi, kakor bi si hotela pomiriti svoje razburjeno srce, nato vskrikne, da je šlo obema do srca: "Govorita vendar, povejta, kaj da je!"

"Ta naj govori!" reče Albert in pokaže na Luciena. "Prišel sem sem ga k tebi, da ponovi tudi tebi, kar je ravnokar rekel meni. Sedaj ga je sram", nadaljuje očm zopet ves v gnjevu; in ker Lucien še vedno molči. "Ali veš, kaj je prišel naju prosi? Da se poroči s to žensko..."

"Da se poroči s to žensko?" ponovi mati.

"Da", reče Daras, "da se poroči z njo. In ali veš tudi, s čim je primerjal ta brezčastni zakon? Pečejo me te besede in skoro jih ne morem ponoviti; toda saj bo zanj kazen, ako veš, kaj on misli, čuti in govori... On je primerjal z najinim zakonom svoj zakon s to pustolovko, katero je pobral neke na cesti Quartier Latin."

"Molči!..." zakriči Lucien in skoči proti očmu. Tudi mati zavpije, skoči med nju in ju loči. Lucien nadaljuje in reče materi: "Ti mu reci, da naj molči, sicer ga moram sam prisiliti! Jaz mu prepovem obrekovati to žensko, in to enkrat za vselej!"

(Dalje prihodnjič.)

Po morju barka plava.

Spisala Marica Komanova.

Mehačev Polde, fant od fare in rojak naše šentvitske vasi, se je odpravil v Ameriko.

Irepenenje, videti tuje kraje, mnogo zaslužiti in se slednjič kot bogat človek zopet povrniti v svojo domovino, vse to ga je privelo do omenjenega sklepa, od katerega so ga skušali stariši, so sedje in njegovi prijatelji zaman odvrtiti.

Največji udarec pa je povzročilo Poldetovo slovo Kraljeviči Cilki, Poldetovi zaročenki. O, koliko grenkih solz je prelila ubožica od tuge in skrbi za svojega ljubljence!

Polde pa jo je tešil z najlepšimi obljubami, kakor nih si more domisliti le ljubeznipolno srce mladih neizkušanih ljudi.

Na predvečer svojega odhoda se je šel Polde posloviti tudi od Cilke matere, ki je izključno ta večer dovolila svoji hčeri, da sme nekoliko pospremiti svojega zaročenca.

Šla sta po vasi, roko v roki, vedno postajaje... Oh, koliko sta se imela pomeniti!

"Cilka", je skušal potolažiti Polde obupano dekle, "vedi, da je za naju oba prav in dobro, da grem. Ako mi bo sreča mila, za služim v par letih toliko, da bo zadostovalo za-me in za-te. Tedaj pišem po tebe, ti prideš za menoj in tam v daljni Ameriki postaneva najsrčnejši zakonski par. Do tedaj ti bom pa vseskozi redno dopisoval. Cilka, ali mi boš vselej odpisala? Ali mi ostaneš zvesta?"

"Polde", je ihtela Cilka, "zakaj me mučiš? Pazi raje, da se mi ti ne izneveriš! Oh, tam v Ameriki je gotovo dosti deklet in dve leti sta dolgi, dolgi..."

"Cilka, ti torej dvomiš nad mojo zvestobo?"

"Ne, Polde, nikakor ne! Toda tako čudna žalost me navdaja in neka nerazumljiva težka slutnja mi muči srce..."

"Bodi mirna, Cilka! Upajva, da se bo vse dobro izteklo!"

V takih pogovorih sta prišla do cerkve.

"Počakaj", pravi Cilka in skoči kakor srna v znano Zakotnikovo tobakarno, stoječo tik cerkve, ter se kmalu vrne s celim šopom viržink v roki, poltači ga Poldetu v žep, rekoč:

"Vzemi, Polde, da si boš po poti s kajenjem kratek čas delal in na-me misli!"

"Cilka, kako si mi dobra!"

Še par vročih poljubov, par tesnih objemov, še nekaj grenkih solz in ločila sta se...

Teden pozneje pa je dobila Cilka od Poldeta lepo razglednico in na njej zapisano:

"Po morju barka plava, o Cilka, bodi zdrava!"

Z drhtečim srecem je Cilka vsaj desetkrat prebrala te vrstice, zatem pa je začela poljubovati mrtvo razglednico in jo pitiskati na sree.

"Bogve", je vzdihovala vsa žalostna, "kje je sedaj on, ki je pisal te vrstice? Ali kaj misli name? O, kedaj bom tako srečna, da sedem tudi jaz na barčico ter se odpeljem za njim..."

Prve mesece po svojem odhodu je pisal Polde svoji Cilki mnogo pisem, ki so bila napolnjena z najlepšimi obljubami in najslajšimi nadami.

Cilka mu je na vse zvesto odpisala. Kmalu pa je opazila, da postajajo Poldetova pisma vedno redkejša in menda tudi hladnejša. Polotil se je je čuden nemir in grozne slutnje so jo mučile podnevi in ponoči. Ko pa so slednjič pisma popolnoma prejenjala, je postala Cilki uprav nezno pri sren. Razne misli so se ji kakor hudourniki podile po razbeženi glavi.

"Ali se morda pisma izgube? Ali je bolan? Morda je poneseč ali pa ga je hudobni človek pokončal. Kaj pa, ko bi mi bil postal nezvest? Ne, ne, nikdar ne, ni mogoče!"

Najhuše pa je šele prišlo. Nekega jesenskega večera namreč se je vrnil iz Amerike Cilkin sosed, Kopicjev Lojze, ter je neusmiljeno vrgel v obraz strašno vest, da je njen Polde že dva meseca poročen z neko priletno, a precej premožno vdovo.

Cilka se je zgrudila kakor brez življenja na tla, ko je zaslišala to docela nepričakovano novico. Bilo ji je, kakor da je čula svojo smrtno obsodbo. Od tedaj pa je bila revica kakor cvetka, ki jo jemlje vsled suše, venela in bledele je od dne do dne.

Ljudi se je skrbno ogibala. Zdelo se ji je, da jo vsak zasmehljivo pogleduje ter ji privošči njeno nesrečo.

Ko je nekoč pobirala iz skrivnega predalečka vsa Poldetova pisma ter jih metala v ogenj, pride ji v roke tudi ona prva njegova razglednica, na katero je tako lepo zapisal:

"Po morju barka plava, o Cilka, bodi zdrava!"

Spomnila se je, kako je bila takrat še vsa srečna, predočujoča si najlepšo bodočnost. Spomnila se je, kako vroče je poljubovala to mrtvo kartico, samo zato, ker jo je pisal in poslal on.

In sedaj —

Zahtela je in raztrgala razglednico na drobne kosce.

Ravno v času Cilkinega gorja je prišel s tujega Radeckov Jožko, krojač in posestnik male hišice, stoječe blizu Cilkinega doma. Jožko je bil Cilkin tovariš že iz mladih otroških let. Ta je bil sedaj edini človek, do katerega je imela Cilka toliko zaupanja, da mu je odkritosrčno razodela vse svoje srčne bolesti.

"Ha, ha!" se je smehljaj Jožko, "Cilka, bodi pametna in si ga izbij iz glave! Pomisli, ali je vreden on, ki te je tako hitro pozabil, da bi ti kot pošteno dekle zalovala za njim in si kratila življenje? Beži, beži! Tudi jaz sem se pred par leti navezal na tujem na neko dekle. Misli sem, da mi brez nje ni več mogoče živeti. Tudi ona me je rada videla, a le, dokler drugega ni bilo. Ko pa je povprašal za njeno roko nekdo drugi, vzela ga je brez pomisleka. No, takrat je malo manjkalo, da nisem obnorel. A kmalu sem se utolažil. In ko sem slednjič sezvedel, da je njen soprog zelo nezadovoljen z njo, sem bil naravnost hvaležen, da se mi je izneverila. Hej, Cilka, le vesela! Koliko je še fantov na svetu! Boš videla, da se kmalu oglasi tak ženin, da te bo res vreden!"

Take in enake tolažilne besede Cilkega Jožka so vplivale na Cilko res toliko, da je začela ponosi pozabljati na svoje srčne bolečine, pozabljati na svojega nezvestega Poldeta. Vsaj dozevala se ji je tako.

Jožko je začel precej pogostoma zahajati h Kraljevičevim in pogovori s Cilko so postajali vedno zaupnejši.

Klepetave ženiče — oh, in teh je v št. Vidu toliko! — so že začele stikati glave in šepetati med seboj, da se med Jožkom in Cilko nekaj plete.

Take ženiče se sicer večkrat rade zmotijo, a to pot se niso, kajti neke nedelje ajutraj je ožnanil župnik Valentin raz leco, da sta oklicana Jožko in Cilka enkrat za trikrat.

Kdo bi si bil mislil!

Ženin in nevesta sta takoj drugi dan obljubila pred oltarjem medsebojno dosmrtno zvestobo

Avstr. Slovensko

Ustanovljeno

Sedež: Frontierac, Kans.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MARTIN OBERZAN, Box 72, Mineral, Kans.
Podpreds: FRANK AUGUSTIN, Box 360, W. Mineral, Kans.
Tajnik: JOHN ČERNE, Box 4, Breezy Hill, Mulberry, Kans.
Blagajnik: FRANK STARCIC, Box 489, Frontenac, Kans.
Zapisnikar: LOUIS BREZNIKAR, L. Box 38 Frontenac, Kan

NADZORNIKI:

PONGRAC JURSE, Box 357, W. Mineral, Kans.
FRANK PRELOGAR, Box 420, W. Mineral, Kans.
MARTIN KOČMAN, Box 482, Frontenac, Kans.

POROTNI ODBOR:

JOSIP SVATO, Woodward, Iowa.
JAKOB MLAKAR, Box 320, W. Mineral, Kans.
JULIJ BOGNAR, Box 6, Breezy Hill, Mulberry, Kans.

in nato sta v družbi veselih svatov obhajala ženitovanjsko gostovanje v občeprijateljni Lovnečevi gostilni.

Ravno preden se je gostija končala, privrskali so domači šentvitski fantje na takozvano "prežo". Posedli so okrog peči in gostilničar jim je postavil na mizo skaf vina, ki ga jim je plačal ženin kot odkup za nevesto.

Veseli fantje so začeli pevati pesem za pesmijo. Ko pa so slednjič krepko zapeli tudi tisto

"Po morju barka plava..." je nevesta Cilka pobledele in se združila tako močno, da je ženin to opazil.

"Kaj pa je, Cilka moja?" jo je vprašal skrbno.

"Nič ni, Jožko, nič!"

"Ali ti je slabo?"

"Ne, Jožko, pojdiva domov!"

Skrbni ženin je hitro ponudil roko svoji mladi nevesti ter jo odpeljal...

Za njimi pa so se začeli odpravljati tudi drugi.

Po vasi je nastalo zopet vse mirno, vse tiho.

Tudi petje fantov je utihnilo. Le v sretni mlade žene Cilke je vedno glasneje, vedno burneje odmevala ona, za njo še vedno nepozabna pesem:

"Po morju barka plava..."

Mati, ki skoči od svojih otrok pred železniški stroj in se poda v smrtno nevarnost, da reši tuje otroke, je junaška žena — toda slaba mati!

Kakovost kave

sodi se napram okusu, vonju in barvi.

FRANCKOVA CIKORIJA

glasovita primes kave

je ta skrivnost

te kakovosti

TRADE-MARK.

vonja in barve.

Vi zamorete vedno dočeti izvrstno kavo finega okusa, z primečanjem Vašej kavi

FRANCKOVO CIKORIJO

te glasovite primesi kave.

Zahtevajte od Vašega grocerja Franckovo Cikorijo v štirivoglavih zavitkih.

Vsak zavitek opremljen je z našo varstveno znamko malinček za kavo.

Heinr. Franck Soehne & Co.

Ameriška podružnica, Heinr. Franck Soehne
V LUDWIGSBURG, NEMŠKA.

FLUSHING, NEW YORK.

NAJLEPŠE, najcenejše

in najbolj trpežne tiskovine dobijo slavna društva vseh Jednot v unjski slovenski tiskarni. Izdelujemo pisemski papir, kuverte pravila, zdravniške liste, vstopnice in vse druge tiskovine. SLOVENCI, PODPIRAJTE SLOVENCA!

CLEVELANDSKA AMERIKA

6119 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Prijazno.

Orožnik: "Tu je prepovedano kopati se pod globo treh dolarjev!"
(Kopajoči se, je hotel na to oditi takoj iz vode). "O, nikar se zato ne vznemirjajte, in kopajte se dalje, dok vas zapišem!"

Največja žrtev.

—Tvoja ljubezen napram meni je toraj tako velika, da bi storila vse zame, ter, da bi zame, kakor zatrjuješ, tudi umrla — ?
"Se več, dragi moj. Tebi na ljubo bi nosila celo ponošen klobuk svoje smrtne sovražnice."

PAMETNE KOKOŠI.

Gospa: "Kaj se so pa izvanredno majhna."
Gostilničar: "Toda jako teč na so, milostiva gospa, moje kokoši polagajo pri valjenju jaje največjo vrednost na kakovost."

Res je.

— Ti, Janez, kaj pa dela oni človek tam s palico?"
— Čas preganja z njo!"

Preveč zahteva.

"Micka, skuhajte danes za kosilo: juho, cesarski zrezek s princes krompirjem in prince of Wales puding."
"Toda gospa, saj sem vam vendar rekla, da znam kuhati le za meščansko kuhinjo."

Dvoumno.

"Ali misliš, da je moj govor vplival?" je vprašal mlad govornik svojega prijatelja.
"O gotovo," je odgovoril le-ta, "saj vidiš, da vsi poslušalci ki-majo!"

ZAFRKLJIVO.

Ona: "Na prvo predstavo vaše drame se še danes spominjam."
On (vesel): "Ali je res?"
Ona: "Da, večerja z ostrigami in šampancem po predstavi je bila izborna!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Bridko.

Ona: "Se li še spominjaš, Tady, ko si mi ukrál prvi poljub, na kar sem ti za to priložila zaus-nico?"
"On: "Jako dobro. — Takrat bi bila morala tožiti drug drugega namesto poročiti!"

V hotelu.

Sobarica: "Želite li, gospod, da se vas probudi zjutraj?"
Gospod (na zabavnem potovanju): "Da, nežno dete, toda s poljubom!"
Sobarica: "Dobro! — Naročila bom to hlapeu."

Protidokaz.

"Pri vas v mestu gotovo primanjkuje služkinj!"
"Mislim, da ne. Moja žena vsaj ima vsakih osem dni drugo!"

Izdala se je.

Hči: "Pomisli mama, ko sem šla v polunraku po mostovžu, je nenadoma skočil k meni mlad človek, ter mi iztrgal uro z verižico vred."

Mati: "Se li nisi mogla braniti?"

Hči: "Za Boga, človek je izgledal povsem elegantno in mislila sem v prvem trenutku, da me hoče poljubiti."

Dokaz.

Le Trem je uverjen, da je izumil letalni stroj!
Ga je li že poizkusil? —
Se ne! Zato je pa uverjen.

V NAGLIČI.

Profesor: "Za te ženske bi bilo tudi boljše, ako bi šle domov in se nekoliko več brigale za svoje otroke!"
Gostilničar: "Saj nima nobena otrok!"
Profesor: "Ravno zato!"

Nenaravno.

Teta: "Glej — denarna nakaznica na deset dolarjev od nečaka Fridelna, katere smo mu pri nje govem zadnjem obisku posodili. Nikdar ne bi bila mislila, da jih nam kedaj vrne!"
Sin: "Da, da, mama. — On je bil vedno tak nenaraven človek!"

Po ovinku.

— Koliko mora neki stara biti domača hčerka?"
— Natanko ne vem, vem le da se ne pusti več fotografirati, temveč samo še slikati.

Dvoumno obžalovanje.

Ona: "Ali se še spominjaš onih lepih časov pred najino poroko?"
On: "Da, z obžalovanjem."

Bogat tast.

Bankir (snubaču): "Izmed mojih šestih hčera, ni nobena več prosta, vse so že zaročene!"
Snubač (presenečen): "Oj, — pomislite še enkrat natanko, prosim. Mogoče, da imate vendar še katero neoddano!"

Se izplača.

A: "Ali se more človek preživljati od pisanja šal?"
B: "Kakor se vzame. Enemu mojih znancev je prinesla ena sama velikansko premoženje."
A: "Tako! Kaj pa je pisal?"
B: "Pismo neki stari milijonarki s zagotovilom, da jo ljubi!"

Zlobno.

Gospica (pri konjski dirki): "Gospod baron, ali se ne boste udeležili dirke?"
Baron: "Ne, gospica! Imel sem to leto preveliko smolo. Najprej sem izgubil na borzi dvajset tisoč dolarjev in potem, koar vam je že znano, se je razdrila zaroka z mojo nevesto."

Gospica: "In koliko iznaša ta skupna izguba?"

Samospoznanje.

Mlad mož, (katerega "vlečejo" njegovi prijatelji): "Če mislite, da imate osla pred seboj, ste naleteli ravno na pravega!"

IZ ZAKLADNICE NAŠIH PREGOVOROV.

Gospodinja: "Lenoba je vseh pregreh začetek!"
Berač: "Kdor hitro da, dva krat da!"

Domisljava lepota.

— Milostljiva gospica, postajate lepša od dne do dne!"
"O, prosim, gospod, tako stara pa vendar še nisem!"

Umevna težnja.

Lovec A.: "Ali vam je v resnici toliko na tem ležeče, da se vrne vaša ubegla soproga?"
Lovec B. (bridko): "O, da! — Seboj je vzela mojega psa!"

Dve umetnici.

"Kadar hočem od svojega moža kaj imeti, pa zaigram na glasovir; potem se takoj poda!"
"O, meni je pa treba samo odpreti glasovir, pa me mož že vpraša, koliko potrebujem."

TO JE.

"Od vaše žene se pa že ne bi pustila ločiti, gospod Dubois!"
"Hm, milostiva gospa — saj tudi niste z njo poročeni!"

Smola.

"Kakor sem slišala, je pri prvi predstavi vaše šaloigre v gledališču vstal nek mož, ter se začel v grozo gledalcev izprehajati po ograji balkona. Gotovo je bil blazen!"

Pisatelj (žalostno): "Ne, ampak mesečen!"

Tudi obrt.

Zdravnik (vstopivši kmetici resno): "Kaj želite?"
Kmetica: "Prosim za malo provizijo. Od mojega deteta nalezla je namreč eela vas — osepnice!"

Slabe posledice.

— Torej muzikalična izobrazba vaše hčerke vas je stala mnogo denarja?"
— Da! Gotovih tisoč dolarjev. Toda zaupljivo med nama rečeno, dvatisoč dolarjev bi rad plačal, ako bi se dalo zopet uničiti to izobrazbo."

Počasi.

— Ti, kdo pa je oni gospod, ki govorí vedno rabi izraze: "ako se ne mótím", "ako se dobro spominjam", "ako sem dobro videl", "mogoče tudi, da je drugače", itd.
— To je grajščinski nadgozdar, ki bi se rad odvalil — lagati.

Izgovor.

On: "Ve ženske morate vedno in povsod imeti zadnjo besedo!"
Ona: "Moj Bog, smo li me krive, ako vi možki na naše zadnje besede ne morete več odgovoriti?"

Domisljivec.

"Tako pozni ste, gospod X! Mislija sem že, da sploh ne pridete!"
"Toda gospa, zakaj takoj misliti na najhujše?"

Prepozno.

Poročnik: "Zakaj si pa tako otožen, Peter?"
Sluga: "Moja ljubica mi je nezvesta postala —"
Poročnik: "Pa kaj za to, — izberi si drugo!"
Sluga: "Saj je bila že druga, gospod poročnik!"

Močen "cviček".

Gost (natakarju): "Kako morete ravnati tako nespretno, ter mi polito obleko z vinom?"
Natakar: "Oprostite prosim, to vino ne bo napravilo nikakih madežev v obleki."
Gost: "Madežev ne, toda — luknje!"

PRIZNANA ZASLUGA.

Vodnik: "Te gradove so razdejali uporni kmeti, ki so si sploh za povzdigo tujškega prometa v tej okolici pridobili mnogo več zaslug, kakor grajščaki!"

Društvo Srca Isusova št. 98 v Ahmeek.

Predsjednik Juraj Pavelić; tajnik Ljudevit Grgrur, blagajnik Aleksa Pintar; zastupnik Ljudevit Grgrur. Vsi v Ahmeek, Mich.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Frančiška št. 99 v Moon Run, Penna.

Predsjednik Frank Maček, Box 123; tajnik Frank Podmiljak, Box 222; blagajnik Matija Maček, Box 122; zastupnik Frank Arhar, Vsi v Moon Run, Pa.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkveni dvorani.

Društvo Matere Božje Karmelske št. 100 v Monongah, W. Va.

Predsjednik Anton Kralj; tajnik Frank Bosar, obo v Chiffon, W. Va. blagajnik Anton Turković v Monongah, W. Va. zastupnik John Simić v Chiffon, W. Va. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo sv. Feliksa št. 101 v Walsenburg, Colo.

Predsjednik Frank Divjak, Box 398, Walsenburg, Colo.; tajnik Anton Iljak, Farr, Colo.; blagajnik Lovren Kapušin, zastupnik Josip Udvari, obo v Walsenburg, Colo.

Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v Chiffon, W. Va.

Društvo sv. Marije Vnebovstaje št. 103 v Collinwood, Ohio.

Predsjednik Neža Kralj, 705 Case Ave; tajnik Louise Campa, 15711 Saranac Road; blagajnik in zastupnik Mary Ivančić, 15416 Saranac Road. Vse v Collinwood, Ohio.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo "Jugoslavjan" št. 104 v Chicagoo Illinois.

Predsjednik Josip Bili, 1944 W. 22nd St.; tajnik Jno Lukežić, 656 N. Rockwell St.; blagajnik Fr. Peterković, 1835 W. 22. St.; zastupnik Jos. Bili, 1944 W. 22nd St. Vsi v Chicagoo, Ill.

Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu v John Cernovičev dvorani, na 238 Blue Island Ave, Chicagoo, Ill.

OPOMBA. Ta imenik uradnikov krajevnih društva J. S. K. Jednote je priložen v glasilu Jednote vsak mesec po enkrat in sicer okoli 15. Vsa društva, ostrova, njih tajniki, vse nedostanke in prenemudoma poročati vse nedostanke in prenemudoma njih uradnikov. Ta imenik je priložen, kakor mi je bilo do sedaj poročeno. Društva, katera se niso poslala vseh zahtevanih podatkov, naj blagovoljno to kmalu storijo.

Jurij L. Brozich glavni tajnik.

Murnov France.

Skoro v vsaki vasi je človek, ki radi svojih čudnih lastnosti obravnava na se pozornost sosedov. Tudi Murnov France je bil eden izmed teh.

No, France ni bil prav tak, da bi se moglo reči o njem, da mu kaj manjka v glavi, ne, on je bil jako prebrisan, po svoje sicer, in zato so trdile vasko Urše, da mu "malo manjka". Ne, neumen pa France ni bil; saj je prav radi njegove prebrisanosti zaslovelo njegovo ime po naši vasi. Imel je France to hvaljevrjedno lastnost, da je znal razposajati mladino "prijeti in strah". Pravico do fantovskega življenja je obdržal France tudi potem, ko mu je Bog po dolgem moledovanju naklonil zvesto in pridno ženko Marušo. Če se je France kake nedelje popoldan malo "star" zibal ponosno po vasi, in je bila vaska "mladina" pod staro tepko preveč glasna, in če se je raznesel glas: "France Murnov gre", tedaj se je mladež plašno razkropila po vasi; saj je imela dovolj skušnje, da se Franceom ni varno, čenjenj zobati. To pa je bil tudi važen vzrok, da ga je mladina ob vsaki priliki po strani gledala in iskala prilike, se nad njim maščevati. Tako mu je že večkrat ta ali oni skušal kaj napraviti, a ker je vselej potem skušil železno pest krepke Franceove roke, jim je sečasoma tudi to veselje minilo in jim ostalo golo sovraštvo do Francea. No, France se ni menil za take čenče, da so ga le gospodinj in gospodinjke radi imeli, pa je bil srečen. A gospodinj se je že znal pridobiti na svojo stran, ker jim je rad razložil, kako naj izbrižajo piskre in sklade na semnjih, da ne bodo ogoljufane; on kot strokovnjak v tej stroki, jim je vselej prav svetoval. In zato se je vedno kaj mastnega grelo v peči, kadar je prišel kot težak kopat v vinograd ali pa mlati. Gospodinj so ga zelo radi imeli, ker je pridno delal in ni šilil v mesto in tovarne, da se celo kaka pikra je prelelela včasih iz njegovih ust na račun onih, ki prezirajo kmečko delo.

Tako je živel Murnov France, ne sicer imenitno, vendar zadovoljno. Maruša je doma pridno gospodinjila; ej, da bi vedeli, kako skušena je bila ta Maruša! Se stra njegova, Mina, pa tudi ni bila, da bi dejal zlobno ženišče, saj je imela ondo leto kar dva ženina. No, pa vendar se je nekako razdrlo; eden jo baje ni hotel, drugega pa ona ni marala, in tako je za enkrat stvar zaspala. "Le kaj bi se tako gnala za možitev", dejal je modro France; "saj je še čas, če ne bo danes, bo pa jutri. Le potrpaj, Mina, saj pri meni ti ne bo krivice", in tako je bilo. Otrok

France ni imel. Njemu sovražna mladina je trdila, da je storil to Bog iz previdnosti, ker bi tudi otroci ne bili nič boljši kot on. France pa se je vdal v voljo božjo.

Ko se je včasih vračal sam od mlative in mu je pridna gospodinja zavezala v culo velik kos pogorje in potice, premišljeval je takole med potom: Kako bi bilo, če bi Bog človeka brez želodca postavil na ta svet, da bi živel, a bi mu ne bilo treba jesti trikrat, ali vsaj dvakrat na dan. In prišel je tedaj bistroumni France do zaključka, da bi bilo tako življenje za krščanskega človeka popolnoma neprimerno.

Pa je prav, da je ostal France kot strokovnjak v tej važi zadevi, kajti mož je že nekaj časa sem slovel po vsej naši dolini po svojem zdravem in obilnem želodcu. In to slavo je France tudi po pravice zaslužil. Če je sedel pri obedu in se pred njim kadila polna skleda poparjenih mlincev, tedaj se je čutil France srečnega — tedaj je prvi prijel za žlico in jo zadnji položil na mizo. No, vaščani pa so veseli, da so more France s težkim delom zaslužiti to, kar s slastjo pije, in zato so mu radi privoščili tako veselje. Po letu mu je čisto dobro šlo — vsaj tako je trdil — a po zimi, tedaj ko je belil sneg hribe in doline, tedaj se je tudi Franceu nagubalo čelo. Sedel je doma na zapeku in tožil svoji Maruši o slabih časih — pa pajek mu je predel po črevah. A v teh temnih dneh se mu je kot rešila zvezda bliščalo upanje, da bo kmalu prišla zelena pomlad, za njo poletje in — mlative. In ko so začeli beli zvončki poganjati doli za Savo, tedaj se je Franceu topolnoma zjasnil obraz.

S prvimi pomladanskimi dnevi se prične pri nas delo v vinogradih, in pri tem je France igral vselej veliko ulogo. Pred vsem je jako mučno delo kopanje v vinogradih. Da, ti reveži, ti koparji pač dobro čutijo, da si mora človek v potu svojega obraza služiti kruha. France je vsako leto koparil od hiše do hiše in — dobro živel. Kaj je bil njemu trud, saj je vsak dan enkrat zvonil stari Coto Marko poldan na Topolovci. Njemu je zvonil ta, h kosilu vabeci glas kakor glas iz raja — ta glas mu je oživel in pretresel zadnji kotiček njegovega lačnega drola.

Veseli se je France dobe kopanja, ali če hočemo biti pravični, priznati moramo, da je on mlative bolj cenil. Vsako nedeljo je pogledoval skrbno v pratiki, bo li kmalu tu porejnkula; tedaj se namreč po božjih in človeških postavah pričinja pri nas mlative.

Ko bi on vedno mlatil, ko bi dal Bog enkrat toliko žita, da bi trajala mlative celo leto, potem — si je mislil — bi on zadovoljno živel na sčetu. Beli kruh, mlinci in druge dobrote so se mu tako prirastle k srcu da se je težko ločil od njih. Kadar so sedeli pri mizi, tedaj je bilo treba videti Francea. Vselej in pri vsaki hiši je znal stvar tako zasukati, da je prišel na dobri prostorček. To pa je bil tisti, kjer so se jeli na mizo donasale. Kadar se je prišla videti Francea. Vselej in pri vsaki hiši je znal stvar tako zasukati, da je prišel na dobri prostorček. To pa je bil tisti, kjer so se jeli na mizo donasale. Kadar se je prišla videti Francea. Vselej in pri vsaki hiši je znal stvar tako zasukati, da je prišel na dobri prostorček. To pa je bil tisti, kjer so se jeli na mizo donasale.

Ko je zaslusala Maruša krik na vasi, je takoj uganila, da se tepo. Tekla je po vasi in klicala ljudi skupaj. "Halo, ljudje božji, na vasi se tepo! Jemnasta, jaz tako rada gledam, kadar se prepejajo." Prisopihala je pod staro tepko in tu našla v krvi svojega moža — — — Tedaj je zakričala tako, da je mladina plašna pometala palice in cepe iz rok ter pobegnili — — —

"Jazas! Jazas, moj France —!" France jo pa ni slisal, bil je v nezvesti. Nesti so ga morali domov, kjer je pa zopet prišel in malo k sebi.

"Maruša, bolan sem," je vzdihoval.

In Maruša je začela bridko jokati, videc da je tako reven.

"Maruša," je govoril s slabim glasom, "kaj dobrega mi skuha!"

In hitela je, kupila belega kruha ter ga oparila, ter z maslom polila, tako, da se je delala kar luža v skledi. Z veseljem sree in prišel je jed bolnika. Franceu se je vnel ogenj v oči in s slabotno roko je prijel za žlico.

"Ko se najes, hodeš zopet zdrav", tolažila ga je Maruša.

Zajel je jed, a ni mu šla v slast. Ogenj v očeh mu je hipoma ugasnil in žalosten je dejal žlico na stran ter vzdihnil:

"Maruša, ne morem! joj, sedaj pa vidim, da bom moral res umreti!"

To je bil drugi slučaj, da France ni jedel.

In res je France umrl kmalu potem za vročinsko boleznijo, ki se ga je lotila.

Maruša se ni mogla potolažiti, ihtela je in vikala je, da se Bogu usmili. No, sedaj se je že tudi ona potolažila — pol leta po Franceovi smrti spremljala jo je petdvojev (parov) svatov od poroke,

včasih mami kovačevi tudi kaj v lonec odpade; in posledica temu je bila, da kovač spomladi ni mogel dobiti kopačev, ker ni hotel nihče jesti iz rok kovačeve mame. Murnov France pa se ni zmenil za take malenkosti, in je ostal zvest kovaču tudi pri novi gospodinj. Sedaj je tem bolj živel, ker je bil skoro sam pri mizi. Toda reč se ni dobro končala. Ko je sedel nekoč France pri kosilu, je prišla kovačeva polno skledo rahlih, volnih, in prijetno se kadečih mlincev. Franceu se je tajalo srce skrivnostne sreče. — Tedaj pa je prišla mama kovačeva k njemu.

"France" — dejala je milo — "popazi malo, popazi, moja pipica je neke notri."

"Kaj, proketo, v sledi!?"

Prijel je skledo in jo z grdo klevtijo zapodil po hiši, da je odletela pipica daleč iz nje. Odslej pa tudi njega ni bilo več h kovačevim.

To je bil prvi slučaj, da France ni jedel.

In še enkrat je bilo da ni jedel, a tedaj pa že ni več mogel. France je imel namreč tudi to zlato lastnost, da je pil rad vino, in sicer za tuj denar. To pa je storil na jako zvit način. Prišel je k gostilni in vprašal zunaj hlapca, kdo kaj pije; notri; ko je izvedel približno, katerega ni notri, šel je in vprašal goste, je li ta ali ta med njimi, seveda ga nikoli ni bilo. Gostje so pa Francea radi imeli in natočili so mu kozarec, katerega se ni branil, in znal se je muditi toliko časa, dokler je videl, da ni zastoj.

Ko se je tako okrepčal, šel je v drugo gostilno, kjer pa je povpraševal po tistih, pri katerih je ravno kar pil. Proti mraku pa se je zibal pogumno s klobukom po strani, domov k svoji Maruši. Res, imel ga je vsako nedeljo precej pod klobukom, a pri pijanci ni pozabil na drugo. Redno ob isti uri ga je bilo videti vsako nedeljo iti iz gostilne. Zato so ga žene, kojih može so se pozneje prišli, rade stavile v vzgled svojim možem, češ: "Vidiš, kako je Murnov France pameten; on ve, kdaj je čas priti domov!"

Ali vendar, če tudi je bil France tako moder, imel je vendar napako, da ni pustil nobenega pri miru; vsakega je podrezal s svojim strupenim jezikom. Ono leto se je neke nedelje popoldne vračal, takisto poln vina, skozi vasi. Pod staro tepko na vasi je stalo nekaj mladih, ki so se z ježnim sree, a praznim žepom ozirali proti gostilni. Tedaj pa se je približal mimo France in ni si mogel kaj, da ne bi podražil malo te-le "otroke".

"Vi ste otroci!" — je zakričal — "pa se slabi otroci ste, kdo se vas boji? Se stare babe ne, ha!" — in smeje je hotel oditi —

Toda mladina ga je v hipu napadla, in hrust je padel, kakor je bil dolg in širok, po tleh, drugi pa po njem. Ubogi France, kaj boče sedaj.

Ko je zaslusala Maruša krik na vasi, je takoj uganila, da se tepo. Tekla je po vasi in klicala ljudi skupaj. "Halo, ljudje božji, na vasi se tepo! Jemnasta, jaz tako rada gledam, kadar se prepejajo." Prisopihala je pod staro tepko in tu našla v krvi svojega moža — — — Tedaj je zakričala tako, da je mladina plašna pometala palice in cepe iz rok ter pobegnili — — —

"Jazas! Jazas, moj France —!" France jo pa ni slisal, bil je v nezvesti. Nesti so ga morali domov, kjer je pa zopet prišel in malo k sebi.

"Maruša, bolan sem," je vzdihoval.

In Maruša je začela bridko jokati, videc da je tako reven.

"Maruša," je govoril s slabim glasom, "kaj dobrega mi skuha!"

In hitela je, kupila belega kruha ter ga oparila, ter z maslom polila, tako, da se je delala kar luža v skledi. Z veseljem sree in prišel je jed bolnika. Franceu se je vnel ogenj v oči in s slabotno roko je prijel za žlico.

"Ko se najes, hodeš zopet zdrav", tolažila ga je Maruša.

Zajel je jed, a ni mu šla v slast. Ogenj v očeh mu je hipoma ugasnil in žalosten je dejal žlico na stran ter vzdihnil:

"Maruša, ne morem! joj, sedaj pa vidim, da bom moral res umreti!"

To je bil drugi slučaj, da France ni jedel.

In res je France umrl kmalu potem za vročinsko boleznijo, ki se ga je lotila.

Maruša se ni mogla potolažiti, ihtela je in vikala je, da se Bogu usmili. No, sedaj se je že tudi ona potolažila — pol leta po Franceovi smrti spremljala jo je petdvojev (parov) svatov od poroke,

Francea so se sosedje še dolgo spominjali. Škoda ga je, so dejali; takega kopača in takega mlatiča sedaj ni dobiti v vasi, kot je bil Murnov France.

Junaško vestna žena

Resničen dogodek.

Na jugozahodnjem koncu otočja Belle-Isle-en-Mer ob bretonski obali stoji svetilnik. Dva kilometra daleč od tega svetilnika ni nobene hiše. V svetilniku pa je živel že dolga leta paznik Maletot s svojo ženo in šestimi otroki. Dan na dan je opravljal isto delo: podnevi je obdeloval dvoje, troje njivje in mal vrtee, lovil je v morju ribe, krpal mreže, popravljal svoj čolnec ter snažil in urejal vrhu svetilnika veliko svetilnico. Kadar se je zmračilo, je šel po neštevilnih ozkih stopnicah k svetilniku na njegov vrhovec, kjer je vžgal svetilnico, ter je šele pozno ponoči legel spat.

A tudi se ponoči je vsako uro vstal ter hodil gledat na morje in se prepričati, ali gori svetilnica vrhu stolpca. V viharnih nočeh, ko je divjal in rjul vihar preko morja, ko je pljuskal razbesnelo valovanje ter metalo kakor hiša visoke valove, pa sploh ni zatislil očesa, vedno pripravljen, da hiti nesrečni ladji na pomoč. Zelo težko in odgovornosti polno službo opravljajo pazniki v obmorskih svetilnikih, in Maletot jo je vse življenje izvrševal vzorno.

Dne 18. aprila t. l. je hotel iti stari Maletot na svetilnik, da osonči svetilnico. A naenkrat mu je postalo slabo. Vendar se je premagal in šel delat. Opoldne pa se mu je tako zelo poslabšalo, da je moral delo pustiti in leči v postelj. Njegova 45letna žena mu je stregla, a možu je postajalo vedno huje in huje; po zdravniku zaradi otrok in zaradi oddaljenosti ni mogla; ob 7. zvečer je začel mož hropiti in ni se zavedel več.

Žena in otroci so stali okoli umirajočega paznika ter so jokali. Tedaj pa se je spomnila žena, da svetilnik se ne sveti, dasi se je že mračilo. Vestna žena, pokorna službeni dolžnosti tudi v tej britki uri, je stekla po stopnicah na svetilnik ter je prižgala svetilnico. Nato je tekla zopet nizdol ter prišla k možu prav v hipu, ko je zadnjič izdihnil. Otročki so kletali okoli očeta ter ihteli in jokali. "Nesrečna žena se je vrgla obupana na ljubljenega moža in jokala na ves glas. Takrat pa je vskliknil njen otrok: "Oh, mama, glej! Svetilnica se ne vrti!"

Na obmorskih svetilnikih so namreč svetilnice, ki se vrte neprestano, tako da se luč v kratkih presledkih zasveti kakor blisk. Po teh vedno ponavljajočih se bliskih morejo mornarji še daleč na morju razločiti, kje je svetilnik in v kateri smeri morajo voditi ladjo, da se ne zaleti v skalovje in da ne ponesreči. Druge luči na obali gore mirno; da se torej svetilnica na svetilniku razloči od mirnih luči, se mora svetilnica vrteti. Ako bi se svetilnica ne vrtela, bi se mornarji zmotili, krenili bi z ladjami v napacno smer, zavozili na skale, razbili ladje, utonili sami ter bi se vse blago na ladjah potopilo v morskno globočino. Svetilniki so torej velikanse važnosti.

Žena ob mrtvem Maletotu je takoj izprevidela, da grozi ladjam grozna nesreča. Hitro je tekla zopet na svetilnik ter je izkusala spraviti stroj, ki vrti svetilnico, zopet v tek. A zaman, stroj se ni premaknil in svetilnica je stala. Umrl mož ni imel več časa, da bi bil mašinerijo, katero je snažil, popolnoma zopet sestavil in jo priredil za tek. Vsa obupana in trepetajoča se je vrnila žena k otrokom; vedela je, da se more mnogo ladij razbiti in da mora mnogo mornarjev utoniti, ako se svetilnica ne boče vrtela. Premišljala je, kaj bi storila. In naenkrat se je domislila: vzela je seboj na svetilnik svoja dva najstarejša otroka, 7letnega dečka in 10letno deklico, ter jima je pokazala, kako naj vrtita svetilnico. In otročka sta ubogala mater ter sta vrtila veliko in težko svetilnico. Vrtila sta jo s svojimi malimi; šibkimi ročicami vso noč do jutraj. Zeblo ju je, a vrtila sta dalje... roke so jima od utrujenosti omagovale, a vrtila sta dalje... bila sta zaspala, da sta oimahovala, a vrtila sta dalje... spominjala sta se očeta, ki jima je pravkar nenadoma umrl, jokala sta, a vrtila sta dalje... vso noč do jutraj...

Po morju pa so plavale velike in bogate francoske ladje; videle so bliskajočo svetilnico na visokem svetilniku in so plavale varno in mirno. A nihče ni na tistih ladjah slutil, da vrtita svetilnico in kažeta rešilno pot preko morja le dva nedolžna, pridna otročka, trepetajoča od mraza, omledelajoča od zasplosti in utrujenosti ter jokajoča za ljubim očetom...

Njuna mati je medtem položila na mrtvaško postelj ubogega Maletota ter je jokaje bdela ob njem, v posteljicah pa so spali štirje najmlajši otročki...

Francoska javnost je kmalu izvedela, kako junško vestna je bila uboga Maletova vdova in kako junško marljiva sta bila njena otroka vrhu svetilnika vso strašno noč. Vsi francoski časopisi so poročali o tej vzorno potrjavni rodini, in iz francoskih časopisov se je raznesel ta izredni, dasi tako preprosti dogodek tudi po vseh drugih evropskih listih. Tako je danes ime vdove Maletoteve in njenih dveh otrok slavno po vsej Evropi in kmalu bo znano po vsem svetu.

Sam Bog ve, koliko nesreč in kako ogromne škode so rešili ti paznikovi revčki v tisti noči francosko državo!

A Francozje so tudi hvaljevali narod. V treh dneh so zbrali za Maletoteve darilo 18.000 frankov (\$3.600). A tudi Francoska akademija in Carnegiejev "Hero Fund" (zaklad za nagrado junakov) podelita vdovi in otrokoma še nekaj tisočakov.

Mašukine solze.

Pjatihorska legenda.

Bilo je pred davnim, davnim časom... Bilo je tako davno, da niso ne le še živeali naši dedje in pradedje, ampak sploh še ni bilo na zemlji nobenega človeka. Namesto ljudi so tedaj na Kavkazu živeli velikani, ki so vladali nad deželami ter si zidali gradove in dvorce. Se dandanes je ostalo mnogo njihovih razvalin; cela gruzinska cesta (Cesta, ki pelje čez glavni kavkaški hrbet in veže Vladikavkaz s Tiflisom), se vije sredi teh slikovitih grobelj. Nad vsemi velikani je caroval knez Eljbrus, ves siv in bel, kakor sneg na vrhu Kazbeka. Bil je tako star, da se že davno ni mogel dvigniti ter ni odšel z mesta. Rasti je bil silne in že oddaleč, na mnogo vrst, je bilo lahko videti njegovo sivo, snežno glavo...

Dneva svojega rojstva ni pomnil, tako davno je to bilo, in tudi ni pričakoval dneva svoje smrti, zakaj velikani so živeli neketo število let...

Ne glede na to, da je bil star in ni nikoli odšel s svojega mesta, je vendar njegov ostri, orlovski pogled na daleč prostrano daljavo mogel videti vse podložne dežele. Z vseh strani so ga obkroževali sužnji in hlapci, a iz spoštovanja do njega se tudi oni niso ganili z mesta cel čas, dokler je on sedel na svojem prostoru. Tudi oni so bili velikani, toda mnogo manjši od kneza Eljbrusa, in mlajši nego on, in njihove glave se niso blestele v taki snežni sivosti, kakor pri starem knezu.

Nekega toplega poletnega dne, ko je bil zrak posebno čist in prozoren, ko so goreči solnčni žarki pregnali meglo, ki je z gostim ogrinjalom zavijala sivo glavo knezove, je zagledal Eljbrus nedaleč od sebe prekrasno deklico. Girlande zelenja, poljskih in gorskih cvetov so ovijali njeno čudovito glavo in njeni krasni, vitki stas. Lesketala se je v zeleni praznični obleki pomlad pod svetlimi solničnimi žarki in zdelo se je, da se veselo smehljaje, raduje praznika ter z živahnimi očmi ogleduje okolico...

"Kdo si!?" je zakričal stari knez.

In za njim so v celi tolpi zarjuli vsi njegovi sužnji in hlapci: "Kdo si!"

Daleč, daleč je raznesel odmev ta močeni krik in ga prinesel do ušes gorske rasotice. Ta se je začudeno ozrla, obdarila starega kneza z veselimi nasmeškom ter na to vprašala:

"Kdo da sem!?"

"Da, kdo si!?" je znova zakričnil knez in zopet so njegovi hlapci in sužnji ponovili ta glas.

"Jaz sem — kabardinka!" je z nečim glasom odgovorila deklica, in kot prvi dli pomlad je lahien veterček prinesel ta odgovor do ušes starega kneza.

"Ona je — kabardinka!" so v koro za njo ponovili hlapci.

"A kakšno je tvoje ime?" jo je

dalje spraševal stari knez. "Ime, ime... Povej nam svoje ime!..." so ponavljali za njim hlapci.

"Pravijo mi Mašuka!"

"Mašuka?! Lepo ime. Pogledaj sem, Mašuka in pozorno poslušaj, kaj ti bodem povedal. Glej, kako sem mogočen in slaven! Resnica, jaz sem star in ne pomnim rojstnega dne in bom živel še dolgo, dolgo... Morebiti tako dolgo, kolikor časa bo živeala zemlja. Pogledaj, koliko imam pokornih hlapcev in sužnje!... Pogledaj, kako krasno, kako veliko je moje carstvo!... Navzdol, po baržunastih dolinah bež, žubore potoki; na vrhu se je kot diven šotor razpelo temno-modro nebo. A pod njim, na vrhovih naših glav, se lesketa, obsevano od solnčnih žarkov, srebro snega z jarkim bleškom. A koliko s cveticami posutih skal, koliko redkih zvrskih kož je skritih v nedrih teh gora!... Ti stojiš pred menoj, mlada in prekrasna, vsa okrašena s cvetovi in zelenjem. Pridi k meni, krasotica, in jaz te pokrijem s srebrom in zlatom, okrasim te s pestrobodnimi dragocenimi kamni in podarim ti mnogo hlapcev. Okrog tebe bodo zvonko žuboreli gorski potoki in dan in noč peli svojo pesem. Nad teboj, na čistem, modrem nebu bo sijalo sonce, a jaz te bom ljubil, negoval kakor svojo rodno hčer in živeala bova večno, večno, do koneca vekov."

Tako je govoril stari Eljbrus in zapeljeval mlado kabardinko, a z odmevom vernih hlapcev so dopelje njegove besede do ušes deklice.

"Čemu molčiš? Zaak ne odgovarjaš?" jo je vprašal knez: "Jaz čakam!..."

In nenadoma se mu je zazdelo, da je Mašuka odkimala s svojo glavico, okrašeno z zelenjem, in zaslusal je glas:

"Premišljujem, kako hladno je v tvojem kamenitem carstvu, starec. Ti imaš kamenito glavo in kamenito srce. Ti ne poznaš solza in jih nikoli ne boš. Iz daljnih, neznanih krajev beže okrog tebe čisti, hladni potoki... toda oni so tebi tuji in ti se za nje ne zmeščiš. A v moji notranjosti čutim živi studene toplih, zdravih solz... In vem, da bom nekoč zaplakala z njimi. Če pridem k tebi, me boš spremljal v led. Ne, ne, starec! Ni potreba meni tvojega snežnega varstva, pod katerim umrem od večnega mraza. Tudi mi ni treba tvojih pestrobodnih, cvetličnih skal, ki me zadušajo!..."

"Če ti bolj ugajajo cvetovi, katerimi si ti pokrita, glej, dam ti jih... Glej, tudi jaz imam cvetk, mnogo, mnogo cvetk."

"Od tebe ničesar ne potrebujem," je odvrnila deklica. "In ako hočeš vse vedeti, ti povem vse. Jaz ne morem priti k tebi starec. Že davno ljubim mladega džigita."

"Ti ljubiš mladega džigita!?" je z gromovitim glasom zakričal stari knez, njegovo teme je zatrepetalo in z gora so se vsipali v doline odkrhujeni kamni, snežne kepe in odlomki skal: "Toda, kdo je ta mladi džigit? Povej njegovo ime, da j ga semkaj, ali je v resnici tak džigit, kakor ga hvališ."

Mašuka se je prestrašila teh besed, ker je za knezom zakričala na tisoče velikanov, ki so ga obdajali:

"Daj nam semkaj svojega džigita!..."

Deklica je ravno hotela odgovoriti, toda isti hip je izrastel pred knezom Eljbrusom sam mladi džigit.

"Ti me hočeš videti, knez? Pred taboj sem! Hočeš vedeti, kako me imenujejo? Tu ni tajnosti: izvoli! Moje ime je Bestau! Jaz ljubim Mašuko in je nikomur ne oddam, tudi tebi ne, stari, beli Eljbrus. Hočeš poznati mojo moč? Izvoli, tudi tukaj ni tajnosti!..."

In zamahnil je z mečem ter razsekla glavo starčevu na dva enaka dela. (Gora Eljbrus ima dva vrha.) Stari knez je zatrepetel. Votlo donenje in stok je odmeval po vsej kabardinski zemlji. In tedaj je zbral starec vse svoje sile ter se vrgel na džigita, zapretivši onim, ki so se približali, naj ne segajo v njun prepri. Strašen, nenavaden boj se je začel med obema velikanoma in je trajal dolgo, dolgo... Eljbrus je raz

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Nenadna smrt. Dne 7. oktobra so našli v št. Vidu v vipavski dolini župnika Ivana Globelnika pri Žerovčevem mlinu mrtvega. Zadel ga je srčna kap. Gospod župnik je tožil celo popoldne o silni vročini v prsih. To je bilo najbrže vzrok, da se je šel hladiti v vodo, kar je ob enakih napadih večkrat z uspehom storil. Smrt je brez dvoma nastopila nenadoma.

Povodenj na Gorenjskem. Zadnji nalivi so napravili na Gorenjskem veliko škodo. Posebno prizadeta je dolina od Jesenice do Kranske gore. Oder nameravane novega betonskega mostu čez Savo pri Mojstrani, ki ga gradi deželni odbor, je narasla Sava odnesla. Železniška proga med postajama Dovje in Kranjska gora je v dolgosti 4 km tako poškodovana, da so morali potniki to daljavo peš prehoditi.

Rabuka z vojniki. Ko so dne 5. t. m. okoli 11. ure prišli po Dunajski cesti v Ljubljani hlapci Jakob Florjanc, Jožef Skubie in Peter Maurin, so začeli razgrajati nakar pridejo iz mesta trije topničarji. Med prepričkom so se spopadli in je pri tem potegnil topničar sabljo in z robom Skubie udaril po glavi ter ga znatno poškodoval. Skubie je to tako razsrdilo, da je skočil v svojega nasprotnika, mu vzel sabljo ter ga z njo tako pretepel, da ga je težko poškodoval in ga končno vrgel v cestni jarek. K prizoru je prišla vojska patrulja in policija, katere je hlapca aretovala, vojske so odpeljali pa v vojašnico. Skubie je vojska tako zdelal, da so ga morali oddati v bolnišnico. Katere stran zadene krivda, bo dognala preiskava.

Novice iz Gorij. (Občinske volitve. — Vintgar poškodovan.) — Pri občinskih volitvah so znagnali, kakor je bilo pričakovati, moške S. L. 8. Dne 10. septembra so izvolili prejšnjega župana Jakoba Jana. Dobil je prav vse glasove. V našem občinskem odboru izvoli poleg kmeta tudi delavce in železničarje. Vintgar je zadnja povodenj zelo poškodovala, pravičnost je razdrtil, skoraj dočela uničena je galerija. Škode je vsaj 1000 K. Radovna je narasla 2 in 30 cm nad normalno. Od leta 1882. ljudje ne pomnijo takega naliva in tolike povodnje. Tvekal: Zmicer napravila je narasla voda mnogo škodo. Največ pa trpi Braje, kojemu je odneslo jez. Škoda ima 5000 K.

Javno nasilstvo. Dne 7. oktobra zvečer je služboval ljubljanski policijski stražnik v neki gostilni na Zabajaku, kjer sta začela dva domobrance po gostilni rogoviliti ter nikakor nista hotela plačati svojih računov. Komaj ju je stražnik opozoril na dostojnost, ga že naskočil 26letni delavec Fran Eržen. Medtem, ko je hotel stražnik tega pomiriti, se pa zapodil vanj en domobranec z vso silo, nakar zbeži s svojim tovarišem po Hrenovi ulici proti Marijinim toplicam, kamor ju je stražnik zasledoval. Ko je vojak uvidel, da ne bo mogel uiti, se ustavi ter potegne bodalo, nakar je bil pol. stražnik prisiljen potegniti sabljo. V tem se pa nabere okoli njih množica ljudi, ki je začela na ves glas klicati policijo na pomoč, kar je privabilo še več ljudstva. Stražniku sta priskočila naglo na pomoč dva pika in med tem, ko so se borili in izvili vojaku bodalo iz rok, je drugi vojak ušel, a temu je priskočil na pomoč Eržen, kateri je preje stražniku sledil. Na pomoč je priskočil potem še nek narednik in pomiril vojska. Ko so prišli še drugi stražniki, so vojska in Eržena odvedli na magistra, kamor je prišla po vojska vojska patrulja, Eržena so pa dali pod ključ in ga izročijo deželniemu sodišču.

ŠTAJERSKO.

Marijacejski cerkev je hotel zažgati? Iz Ljubnega na Zgor. Štajerskem poročajo, da se tam nahaja pri okrožni sodnji v ječi Konrad August, kateri je hotel v enem zvoniku marijacejske cerkve dne 10. septembra zažgati. Zmečkal je več napol dogorelih sveč, položil vosek med tramovje in zažgal. K sreči so ogenj pravočasno opazili in pogasili. Mož pravi, da ni imel namena, zažgati cerkev, temveč se samo masčevati nad mežnarjem, ki ga je bojda neprestano kregal. Ker je videti K. August precej zmešan, ga bodo dan preiskali, če je umobolen ali ne.

Ponesrečil se je v Ravnah neki 16-letni kmečki fant, kateri je hotel ob očetovem godu streljati z mošnjarem. Fant ni vedel, da je moznar nabit in ga je hotel najprej osnažiti. Pri tem pa se je nabo vnel in fanta grozno razmesaril. Izgubil je popolnoma desno oko, eno oko in prste na levi roki.

Zrakoplovna postaja v Gradcu. V grškem občinskem svetu je stavil občinski svetnik Bercht nujni predlog, v katerem se naroča mestnemu svetu, naj pročuje vprašanje o napravi zrakoplovne postaje v bližini mesta, kakor tudi lope, v katero bi se moglo spraviti kak vodljiv zrakoplov. V to svrhu naj stopi v stik z vojaškimi oblastmi. Štajerskim zrakoplovnim društvom in deželno zvezo za promet tujecev, ter naj poroča o svojih tozadevnih uspehih in financiranju podjetja.

Kandidatura dr. pl. Hohenburgerja v Gradcu? Že nekaj tednov sem so imeli grški nemški nacionalni hudo vojsko v lastnem taboru. Dr. Weidenhoffer-Verbotoufater in dr. Gargitter sta se pripravala za mandat v drugem grškem mestnem državnozbornem volilnem okraju. Za Weidenhofferja so bili nacionalci na skrajni levi, za Gargitterja treznješi, konservativnejši elementi. Volilni boj se je tako zelo postril, da so mnogi člani nemškega Nationalverbanda v parlamentu izražali strah, da se bo razširil iz Grada in napravil v nemško-nacionalnem taboru še večjo zmešnjavo, kakršna že tam itak vlada. Grška "Tagespost" je priporočala, naj bi odstopila Verbotoufater in Gargitter ter bi naj kandidiral dr. Hohenburger, ki je že bil v tem okraju enkrat poslanec. V tem ga je podpiral "Grazer Tagblatt". Po napadu na Hohenburgerja v parlamentu pa vpije "Grazer Tagblatt", da se naj demonstrativno voli dr. Hohenburgerja. Izvoljen se seveda Hohenburger ni, ker imajo v tem okraju pri volitvah veliko besedo tudi socialisti. Tudi se ne ve, kaj poretje sedaj Gargitter in ali Hohenburger kandidirajo sprejme ali ne.

KOROŠKO.

Pogorela je vas Kazaze. Škoda je velika.

Pri popravljanju cerkvenega zvonika pri neki podružnici v okolici Spitala je padel s strehe 60letni krovec Mihael Egartner. Obvisel je sicer na vrvi, ki jo je imel privezan čez pas, vendar ga njegov tovariš ni mogel odbrzati. Pri padcu si je zlomil vrat in vsa desna rebra. Občležal je na mestu mrtve.

Težko ranjen. Pri nekem gostilniškem pretepu na cesti v Velikovec v Celovcu je dobil 42letni pleskar Josip Gros, hoteč pretepače pomiriti, tri težke sunke z nožem na glavi. Oddali so ga v domačo oskrbo.

PRIMORSKO.

Velik požar v Gradišču ob Soči. Dne 5. okt. ponoči je izbruhnil ogenj v gostilni "Alla Speranza" v Gradišču ob Soči. Ogenj se je zelo hitro širil. Rešiti niso mogli ničesar. Gospodinja se je rešila v zadnjem trenotku s tem, da je skočila skozi okno v prvem nadstropju. Ogenj je uničil hišo "Speranza" in še zraven stojiče posestvo Mozetičev. Škoda znaša nad 200.000 kron, ki je delno krita z zavarovalnico. Kako je ogenj nastal, še ni znano. Na pogorišče sta prišli tudi požarni brahmi iz Fara in iz Zagrada.

Laški podanik, ki navaža avstrijskega vojaka k dezertiranju. Pred sodnijo v Gorici je stal laški podanik Angelo Comis, star 44 let, obtožen, da je zapeljal vojaka Ferdinanda Maksla k dezertiranju v Italijo. Maksl je bil nekaj časa v Italiji, potem se je vrnil ter prostovoljno predstavil vojaški oblasti. Comis je trdil, da je bil pijan, ko je govoril z Makslom, ali priče so rekly, da ne. Comis je obsojen na dva meseca težke ječe s postom. Po prestani kazni ga pošljejo v Italijo.

Porotno sodišče v Trstu. Dne 4. okt. se je vršila pred tržaškimi porotnim sodiščem obravnava proti 27letnemu mizarju Francisu Franceschiniju. Obtožnica ga dolži, da je iz masčevanja zažgal hlev svojega gospodarja Primožiča Rovinju. Ogenj so sicer kmalu ugasili, vendar je znašala ne-

pokrita škoda 560 kron. Franceschini požiga ne taji, vendar pravi, da se prav ničesar ne spominja, posebno ker je bil takrat silno pijan. Priča Ivan Ferluga izpove, da je videl obtoženca, kako je vrgel vžgalico in gorčo smodko v slamo in potem pobegnil. Na begu se je sumljivo oziral nazaj na pogorišče, kar spričuje, da je res, z namenom zažgati, vrgel ogenj v slamo. Sodisce je stavilo porotnikom dve vprašanji, in sicer glede krivde zažiga in glede krivde škodoželnega poškodovanja tuje lastnine. Porotniki so zanikali prvo in potrdili drugo vprašanje. Sodisce je obsodilo Franceschinija na osemnajst mesecev težke ječe.

Smrt vled padca. Pred par dnevi je padel podajač Stefan Svecra z odra neke hiše, ki jo popravljajo v Trstu, ter si pri tem razbil lobanjo. Dne 28. sept. je umrl v mestni bolnišnici.

V STARO DOMOVINO SO SE PODALI:

Ivan Stampfel iz Grafton, Wis., v Smartno; Matija Matko iz Grafton, Wis., v Breslovce; Ivan Zaveršnik iz Grafton, Wis., v Gornji Grad; Nikola Čurčić iz Mariner Harbor, N. Y., v Jesenah; Stanko Vudrak iz Mariner Harbor, N. Y., v Vukovje; Anton Božić iz Forest City, Pa., v Sv. Križ; Josip Slosar iz Fairmount, W. Va., v St. Peter; Milan Zuber iz Yorkton Heights, N. Y., v Berslunac; Alojzij Wagner iz New York City v London; Anton Košir iz Euporium, Pa., v Travnik; Anton Miller iz Hoboken, N. J., v Trst; Anton Urbančič, Karol Flego, Anton Dusič, Ivan Razpolič, Josip Razpolič in Peter Razpolič iz Chicago, Ill., v Buzet; Ivan Sokol iz Mariner Harbor, N. Y., v Bednje; Ivan Čarman iz Nobleston, Pa., v Kranj; Anton Kravanja iz Monongahela, Pa., v Bovec; Anton Slak iz Cleveland, Ohio, v Trebelno; Fran Močilnikar z družino iz Barberton, Ohio, v Ig; Mervar iz Barberton, Ohio, v Trebnje.

Vsi gorinavedeni potniki so kupili parobrodne listke pri tvrdi ki FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York City.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Dopisniku v Osceola Mine, Mich. Stvar je končana. Zakaj sedaj še nadalje mešati, saj je že dovolj smrdelo. Spisa ne priobčimo.

Kje je moj prijatelj FRANK STERLE? Doma je iz Podloza pri Ložu na Notranjskem. Pred enim letom je bil v Jennings, W. Va., in sedaj ne vem, kje se nahaja. Rad bi zvedel za njegov naslov, zato prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi naznani. — Blaž Bevec, Box L, Cusino, Mich. (21-25-10)

Iščem svojega prijatelja FRANK STUPICA. Pred štirimi meseci je bival v Chisholm, Minn. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi ga naznani, ali naj se pa sam javi, za kar bodem zelo hvaležen; poročati mu imam jako važne stvari. — John Tertnik, c/o Max Drenik Box, R. R. No. 2, Pittsburg, Kansas. (21-25-10)

NAZNANILO.

Rojakom v državi Ohio naznamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

ANDREJ BOMBACH,

kateri je od nas pooblaščen pobirati naročnino za Glas Naroda in izdavat pravovredna potrdila, ter ga rojakom tople priporočamo.

S spoštovanjem
Upravištvu Glas Naroda,
82 Cortlandt St., New York City.

PRIPOROČILO.

Slovenec in Hrvat, kateri po tujeje v AQUILAR, COLO., pripovečamo.
SALOON, RESTAVRACIJO IN PRA NOČIŠČE
J. MUSGRAVE
Postelovodja: rojak Frank Pozer
(v sob' 20-12-10-20-12-11)

Rad bi zvedel natančni naslov mojega prijatelja FRANKA STRAZISAR. Doma je iz Dolence vasi pri Čirknici. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, naj mi naznani, ker poročati mu imam nekaj važnega. — John Sparenblek, 75 Holmes Av., Indianapolis, Ind (17-19-10)

POZOR!

Ljubzen in masčevanje, 102 zvezka \$5.00.

Ciganska sirota 100 zv. \$5.00.

Strah na Sokolovem 100 zv. \$5.00.

Grofica beračica \$4.00.

Beračeve skrivnosti \$6.00.

Tisoč in ena noč \$6.00.

To so izvanredno nizke cene; poštnina uračunjena. Naročila z denarjem pošljite na:

GLAS NARODA,
82 Cortlandt St., New York City

POZOR, ROJAKI!

S parnikom "Amerika" je prišla iz starega kraja NEZA BARTOL z 2 leti staro hčerko Ivan-ko. Doma je iz Kota pri Ribnici. Prišedši v New York, zahtevali so na Ellis Islandu naslov nje moža IVAN BARTOLA. Naslov, katerega pa ima žena pri sebi, se glasi na Box 328, Chisholm, Minn., kamor se je brzojavilo, toda do danes še ni nobenega odgovora. Iz tega se sklepa, da se je mož preselil kam drugam.

Ker bode pa žena vrnjena, če se v kratkem času ne najde nje moža, zato prosimo cenjene rojake, če kdo ve za njega, da mu poroča in on naj nam TAKOJ BRZOJAVI, da rešimo njegovo ženo in hčerko iz Ellis Islanda. Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York City. (12-10-11)

BOGATI ZAKLADI.

Ljudje pripovedujejo, da so bili v starih časih zakladi ali sace v zemlji, ki so na gotovo čase gorili in ljudje so jih hodili kopati in iskati. Dandanes sicer ne gorijo več, vendar jih pa je še polno za tiste, ki jih hočejo iskati.

Kje pa so? bode vprašali. Če želite poizvedeti, vprašajte Krž-Mladic Land Co., 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill., pa vam jih bodo pokazali. Ležijo namreč v zemlji, katero prodajamo. To zemljo so si kupili v zadnjem času sledeči naši rojaki: George Knaus, Mary Knaus in John Repovš, vsi trije iz Livingstona, Ill. Nadalje: Louis Fon, Joe Mervar, Frank Mervar, Filip Bajt, Frank Tamse in Frank Konečnik, vsi iz Indianapolis, Ind. Nadalje: Joe Birša in Martin Ausin iz Pittsburgha, Pa., Anton Habbjan iz Hickman, Pa., in Dominik Pestotnik iz Moon Runa, Pa. Ti so si ogledali sami zemljo in jo tudi kupili vsak po 40 akrov.

Do danes je še vsak kupil našo zemljo, kdor jo je videl. Prodaja se od 16 do 20 dolarjev za akro; plača se sto dolarjev, takoj, ostalo se pa odplačuje na mesec po deset dolarjev, dokler ni vse izplačano. Vožnjo plačamo vsakemu, kdor kupi najmanj 40 akrov. Sveta ne prodamo drugače, kakor da ga vsak sam vidi.

Bogati zakladi leže v naši zemlji za vsakega, kdor ima pridne roke in resno voljo postati kdaj samostojen. Ne odlašajte, ker se laj vam nudimo svet pod pogoji in za ceno, kot ga ne bodejte kupili nikdar več. Še je čas, pridite iz, pogledajte, prepričajte se in videli bodejte, kje so zakladi za vas. Kadar zapade sneg, prenehamo s prodajo. Zato pa ne čakajte in ne premišlujte, ampak kar pišite, kdaj pridete v Chicago, pa vas počakamo in gremo skupno na naš svet v Wexford County, država Michigan.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodi iz stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče **PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI**

HOTEL

AUGUST RACH,
146 Washington St., New York
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in domača hrana po nizkih cenah.

Pot k
zdravju,
moči in
kreposti.

ŽELODČNE
BOLEZNI
Revmatizem

ledvice, jetra in mehurne bolezni, zguba moške kreposti, nervoznost, gubitek življenjskega soka, silila ali zastrupljena kri, nalezena ali podedovana, druge moške spolne bolezni se zamorejo temeljito zdraviti doma, privatno in z malimi stroški.

Ta brezplačna knjižica govori o teh boleznih. Pove vam kakal trpite in kako lahko ozdravite. Ako ste se že naveličali, trošiti denar, ne da bi dosegli trajno zdravilo, pišite še danes po to dragoceno knjižico.

50.000 KNJIŽIC ZASTONJ

Vsaka Knjižica je Vredna \$10 Bolnemu Človeku.

Tisoč mož je že zadobilo perfektno zdravilo, moč in krepost s pomočjo te knjižice. Zaloga znanosti je vsebuje ravno tiste stvari, katere bi moral znati vsak mož, mlad ali star, oženjen ali samski, bogat ali revan. Ako ste bolni in ne morete delati, ta knjižica je za vas vredna stotine dolarjev.

To knjižico je spisal star zdravnik, kateri je leta in leta zdravil specijelno samo moške spolne bolezni. Zdravil je v vsi kot 25.000 mož. Pomislite kaj tolika izkušnja pomeni. Ako ste nezadovoljni in ne morete delati ter živeti življenja; ako hočete hitro in korenito ozdraviti; ako hočete imeti bogato, čisto kri v svojih žilah; ako hočete biti močan in živahen mož; ako hočete močno telo, jasno misel in trajne živce, izpolnite še danes kupon spodaj in pošljite ga nam.

Kupon za Brezplačno Knjižico.

Zapišite vaše ime in naslov, izrežite in pošljite še danes. Pišite razločno.
DR. JOS. LISTER & CO., Aus. 500, 22 Fifth Ave., Chicago, Ill.
Gospodje:—Jaz trpim vsled bolezni, zato prosim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za moje, poštnine prosto.

Ime.....
Ulica in štef. ali Box.....

Mesto..... Država.....

Ali že veste,

da smo izdali ravno kar nov, lep in zelo obširen, ilustriran slovenski cenik cr. verzije, družstvenih prstanov, zlatnine in srebrnine sploh, gramofonov in slovenskih plošč, pušk, revolverjev, koles, peči, živalskih strojev, daljnogledov, semen itd. Pišite ta kupon po cenik katerega vam pošljemo zastonj in poštnine prosto! Podpišite edino narodno podjetje in v ste in prepišali se bodele o poštni in točni postrežbi.

A. J. TERBOVEC & CO.
1111 Dearborn, Wadettich & Co.)
1632 Arapahoe St. Denver, Colo

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBŠČINE
ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWNDAL AVE., CHICAGO, ILL.

SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Zgodnje znamenje jetike.

V naslovu označene bolezni, koja pomori na tisoče naših ljudi, skoraj ni mogoče spoznati, dokler ž: ni prepozno. Vsi zdravniki zatrjujejo pa da je ozdravljiva, ako se j pravilno zdravi in sicer v pravem času. Prvo znamenje jetike je

BLEDA FOLT.

I ljudje pripisujejo bledost različnim vzrokom, toda nihče ne smatra tega za prvi pojav jetike. Bledi ljudje vedo, oziroma bi morali vedeti, da njihova kri ni v redu; da v njej ni dovolj rdečce tvarine, da je prešibla, da bi zamogla pravilnim potom rediti truplo. Koža izgubi svojo naravno rdečkasto barvo ter postane bleda, rumenkasta ali sivkasta. Živčevje in mišičevje oslabi, želodec neče več pravilno delovati in vse truplo počema od stopinje do stopinje. Vsled tega je potrebno u tvari novo kri — čisto in bogato kri — vendar pa tega ni mogoče doseči, dokler želodec ne sprejema dovolj dobre in redilne hrane in dokler narava sama ne postane tako krepka, da zamore sama iz trupla pregnati vse ono, kar je škodljivo, ker le ako se to zgodi, se zamore napravljati zopet čista in zdrava kri. Nam je poznano samo jedno sredstvo, s katerim se to doseže, in to je

Trinerjevo ameriško grenko vino.

To sredstvo, ki je napravljeno iz dobrega rdečega vina in zdravilnih zelišč, koja so skrbno izbrana, okrepi želodec, tako da je zopet sposoben za pravilno delo. Po tem bode zopet lahko jedli in prebavali vašo hrano. Vaša kri bode postala zopet čista in jaka, vaši polti bo zdelala zopet naravno barvo in gladkost. Naj že bode vaši bledosti katerikoli vzrok, ra bte Trinerjevo ameriško grenko vino.

Izguba teka
Nepravilno prebavljanje;
Slabosti po jedi
Običajno zaprtje
Glavobol
Nahod
Kolik in krči
Izguba moči
Ermenica
Onemoglost
Razne ženske bolezni
Izpahljaji in drugo;

je nekoliko bolezni, ktere se odpravijo z rabo Trine jevega ameriškega grenkega vina. To sredstvo je bilo na razstavi v Seattle leta 1909 odlikovano s zlato kolajno in veliko nagrado (najvišja nagrada) na razstavah v Londonu in Bruslju 1911.

V lekarnah.

JOS. TRINER

Kemičen laboratorij

1333-9 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

SLOVAN, DELAVSKA PODPORA ZVEZA

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSKY, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOCJA, N. Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajniki: ALOJZIJ BAY DEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blaginjak: IVAN PAJEC, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blaginjaki: IVAN BREZOVCEK, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOLI, I. nadzornik, 813 Wooster Ave. Harborton, Ohio.
ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 523 Conemaugh, Pa.
ANDREJ DOMBAČ, III. nadzornik, 1669 E. 33rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

JOSIP SVOBODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1, Box 122 Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, Box 315, Claridge, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 324, Primo, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena družina, odzema njih uradniki, so ujudno prošeni, pošiljati denar naravnost na blaginjaka in nikogar drugega, vse dopise pa na glavnega tajnika. V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjeribodi v poročilih glavnega tajnika kake nemanjivosti, naj to nemudoma naneslje na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

Potni roman. Spisal Karol May. — Poslovenil za "Gl. Naroda"
B. P. Lakner.

TRETJA KNJIGA.

(Dalje.)

"Dobro razumem svojega brata, samo tega ne vem, na kateri dan leta padejo ta možka in ženska imena."

"To nič ne škodi, samo, da vem jaz. Usnje je za nas veliko vrednosti; obdržati je pa ne smemo."

"Zakaj ne?"

"Tibo tako ne sme slutiti, da poznamo njegovo pot."

"Potem si mora prepisati moj beli brat pisavo usnja!"

"Da, to storim takoj."

Winnetou je moral držati pismo, in jaz sem je natančno prebrsal v svojo knjižico. Potem sem položil usnje v kositrno skatljico ter jo vtaknil v torbico. Ko se je to zgodilo, sva odšla proti taborišču.

Ravno, ko sva hotela zaviti okoli zadnjega grmovja, nama je prišla nasproti skvav. Odstranila se je od ognja, ne da bi jo mogel zadržati Thibaut, ker je bil zvezan; za njegovo klicanje se pa ni zmenila. Ko je tako korakala mimo naju, z visoko dvignjeno glavo, vendar povešenimi očmi, ne da bi naju pogledala, je bila podobna mesečnici. Obrnil sem se in šel za njo. Postala je, si odtrgala vejico in si jo ovila okoli glave. Stavil sem ji nekaj vprašanj, ne da bi dobil odgovor; menda me ni niti slišala. Moral sem izgovoriti kako znano besedo, in sem jo vprašal:

"Ali je to tvoj myrtle-wreath?"

Sedaj je odprla oči, me pogledala v obraz in odgovorila:

"To je moj myrtle-wreath."

"Kdo ti je podaril ta myrtle-wreath?"

"Moj vava Derriek."

"Ali je imela Tehua Bender tudi tak myrtle-wreath?"

"Tudi!" je pokimala smehljaje.

"Isti dan, kakor ti?"

"Ne."

"Pozneje?"

"Ne."

"Torej prej?"

"Mnogo, mnogo prej!"

"Ali si videla, koje imela myrtle-wreath na glavi?"

"Da, Tehua je bila lepa, zelo lepa!"

Sledeč svojim mislim, sem jo vprašal, dasi se bode marsikate remu zdelo čudno, zakaj, sledeče:

"Ali si videla frak?"

"Frak — — — da!" je odgovorila po kratkem pomisleku.

"Poročni frak?"

Sedaj je plosnila z rokami, se srečno zasmejala in odgovorila:

"Poročni frak! Lep! Z rožo!"

"Kdo je bil oblečen vanj?"

"Tibo tako."

"In ti si stala na njegovi strani?"

"Poleg Tibo take," je pokimala. "Roko v roki z njim. Potem"

Naeokrat se je zganila, in ni hotela govoriti dalje. Moja naslednja vprašanja so ostala brez odgovora, dokler se nisem domislil, da je pripovedoval Sahko Mato, da je imel Tibo tako roko v obvezi, ko je prišel k Ozagom. Zato sem stavil sledeče vprašanje:

"Frank je postal rdeč?"

"Rdeč," je pokimala ter se zopet zgrozila.

"Od vina?"

"Ne, ampak krvi!"

"Ali je bila to tvoja kri?"

"Ne, od Tibo take."

"Torej obstreljen?"

"Da."

"Kdo je streljal nanj?"

"Vava Derriek. O, o, o, o! Krv je bilo, veliko krvi, zelo veliko krvi!"

Polastilo se je je veliko razburjenje; zbežala je od mene. Šel sem za njo; toda izognila se mi je, ter vpila iz strahu. Prisiljen sem bil vstaviti nadaljna vprašanja.

Prepričan sem bil sedaj, da se je pripetilo na njenem poročnem dnevu nekaj, kar jo je spravilo ob pamet. Njen ženin je bil Thibaut, zločinec. Ali so ga na ta dan razkrinkali, in da je zato streljal njen lastni brat nanj? Ali je Thibaut tega brata pozneje usmrtil? Seveda sem čutil globoko usmiljenje z resničico, katere blaznost je bila vsakakor neozdravljiva, posebno še, ker je od onega časa menda preteklo že trideset let. Z ozirom na frak sem sklepal, da bi se imelo vršiti ženitovanje v krogu odlične družbe, dasi je pripadala rdečemu rodu. Saj je bila kristjanka, sestra slovitega rdečega duhovnika; že to pojasni veliko.

Tudi njena sestra Tehua je bila menda dobro poročena. Mogoče se je spoznala blazinca s svojim ženinom pri sestri. Škoda, da danes nisem mogel nič več izvedeti!

Pustil sem jo pri njenemu konju, s katerim se je začela igrati kakor otrok, ter se vrnil v ležišče, kamor je že prišel Winnetou pred menoj. Ko sem prišel, so bile oči vseh uprte vanje; iz tega sem razvidel, da so me čakali.

"Končno, končno!" je vzkliknil Cox. "Kje vendar tičite? Saj moramo vendar govoriti o naši osvoboditvi! In tu se odstranite!"

Toda Treskow mu je takoj pojasnil stališče:

"Predno more biti o tem govor, hočemo prej govoriti, kakšna kazen vas doleti!"

"Kazen? Oho! Kaj smo vam pa storili?"

"Napadli ste nas, ujeli, zvezali in vlekli sem! Ali ni to nič? Za taka dejanja vas čaka ječa."

"To pravite kot jurist?"

"Da."

"Ali me hočete peljati v Sing Sing? Poizkusite vendar!"

"Poizkušali ne bomo nič, ampak izdali razsodbo. Sodisce se takoj sestane!"

"Ne pripoznamo ga!"

"Ne bodite smešni! Pridite, Mr. Shatterhand! Stvari ne smemo zavlčevati in upam, da ne pridemo radi vašega človekoljubja v navskrižje. Lopovi ne zaslužijo nikakega priznanja!"

Imel je prav. Kazen je morala biti; toda kakšna? Ječa? Ne. Denarna kazen? Se manj, ker trampje niso nič imeli. Da bi jim vzeli konje in orožje? Potem bi bili izgubljeni, in mi bi se postavili v kaj slabo luč. Palice? Hm, da, taka kazen bi bila kaj umestna. Sicer sem v svojih načelih proti pretepanju ljudij, toda trampje niso zaslužili drugega.

Winnetou je menda uganił moje misli, ker me je vprašal:

"Ali jih hoče moj brat mogoče odpustiti?"

"Ne," sem odgovoril. "S tem bi jih le utrdil v njih zlobnosti."

Toda kako kazen naj dobijo?"

"Palice! Howgh!"

Kadar je rekel "Howgh!", ni bilo ugovora. Treskow mu je takoj pritrdil:

"Da, palice! To je, kar potrebujejo; vsaka druga kazen bi bila neumestna ali celo škodljiva. Ali ni res, Mr. Hamerdull?"

"Da, pretepti jih je treba!" je odvrnil debelih. "In Hezea in Joel, brata s pobožnimi imeni, prideta najprej na vrsto. Palice dobita mesto denarja. Ali se pa nočeš mogoče zavzeti za svoja bratrance, Pitt Holbers, stari medved?"

"Mi ne pade v glavo!" je odgovoril dolgin.

"Da, zapisali jima bomo do sorodstvo v register, ki nima nič listov, in sicer tako debelo in črno, da si je ne moreta izbrisati! — Howgh!"

Smejati smo se morali, videči njegovo navdušenje. Drugi so bili tudi zadovoljni, samo Ozaga je rekel:

"Šahke Mato prosí, da sme molčati."

"Zakaj?" sem vprašal.

"Ker je bil tudi on vaš sovražnik in vam stregel po življenju."

(Dalje prihodnjice.)

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

POZOR ROJAKI!

Phone 246.
FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
715-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.
PRODAJA fina vina; najbolje žganje te
izvrstne smetke — patentovana zdra
vila.
PRODAJA vožne listke vseh prekomor
skih črt.
POŠILJA denar v star kraj sanesitve
in pošteno.
UPRAVLJA vse v notarski posel spada
joča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

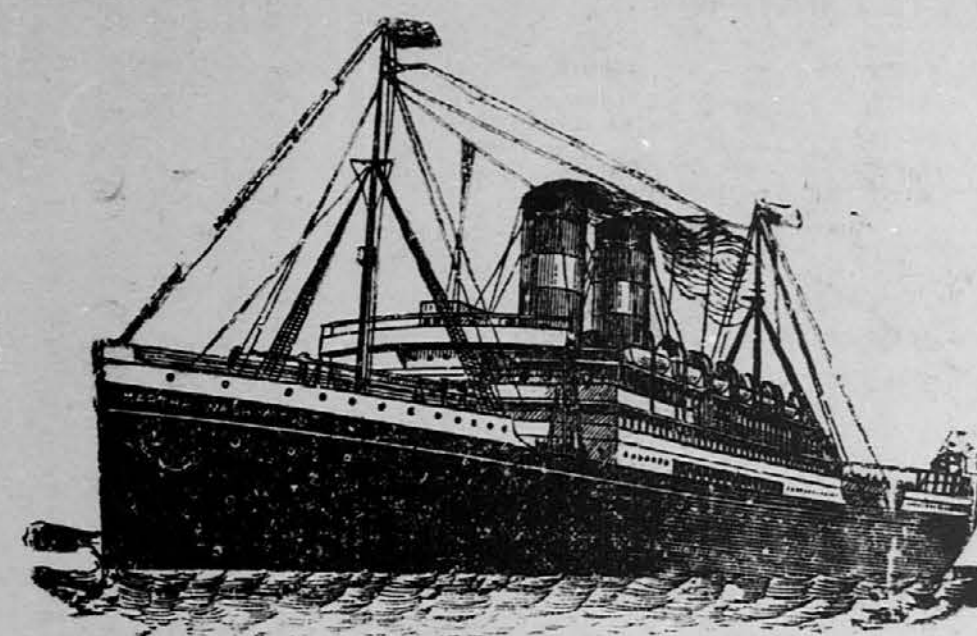
POZOR ROJAKI!

POZOR ROJAKI!

Avstro - Amerikanska črta

[preje bratje Cosulich]

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON".

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko

Cene veznih listov iz New Yorka za III. razred so:

TRSTA	85.00
LJUBLJANA	85.00
REKE	85.00
ZAGREBA	86.20
KARLOVA	86.25

Za Martha Washington stane \$3.00 več.
II. RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$50 do \$60.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

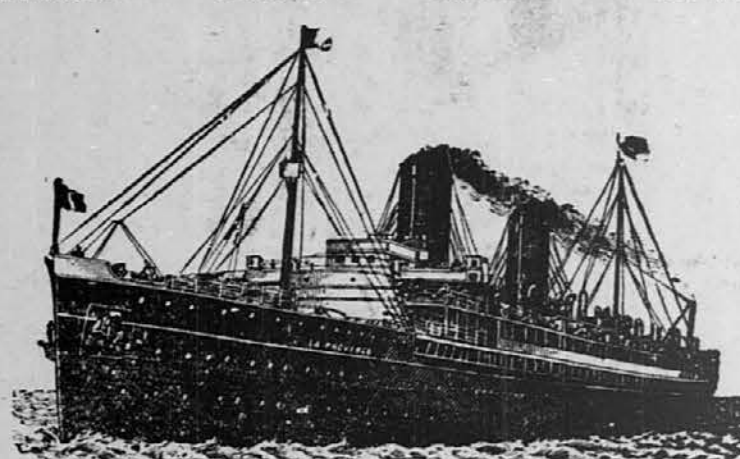
(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta

do Havre, Pariza, Švice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so:

"LA PROVENCE"	"LA SAVOIE"	"LA LORRAINE"	"LA FOUR AINE"
na dva vijaka	na dva vijaka	na dva vijaka	na dva vijaka

Poštni parniki so:

"LA BRETAGNE", "LA GASCOGNE", "CHICAGO" na dva vijaka.

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK,

corner Pearl St., Chesbrough Building.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča št. 57

North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

"LA PROVENCE"	26. okt. 1911.	"LA BRETAGNE"	16. nov. 1911.
"LA SAVOIE"	2. nov. 1911.	"LA PROVENCE"	23. nov. 1911.
"LA LORRAINE"	9. nov. 1911.	"LA SAVOIE"	30. nov. 1911.

POSEBNA PLOVITBA

V HAVRE:

Parnik NIAGARA odpluje s pomola 57 dne 28. oktobra ob 3. pop.

Parnik ROCHAMBEAU odpluje s pomola 57 dne 28. okt. ob 3. uri pop.

Parnik CAROLINE odpluje s pomola 84 11. nov. ob 3. uri pop.

Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 11. nov. ob 3. uri pop.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK.

SLOVENCI IN SLOVENKE NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠ